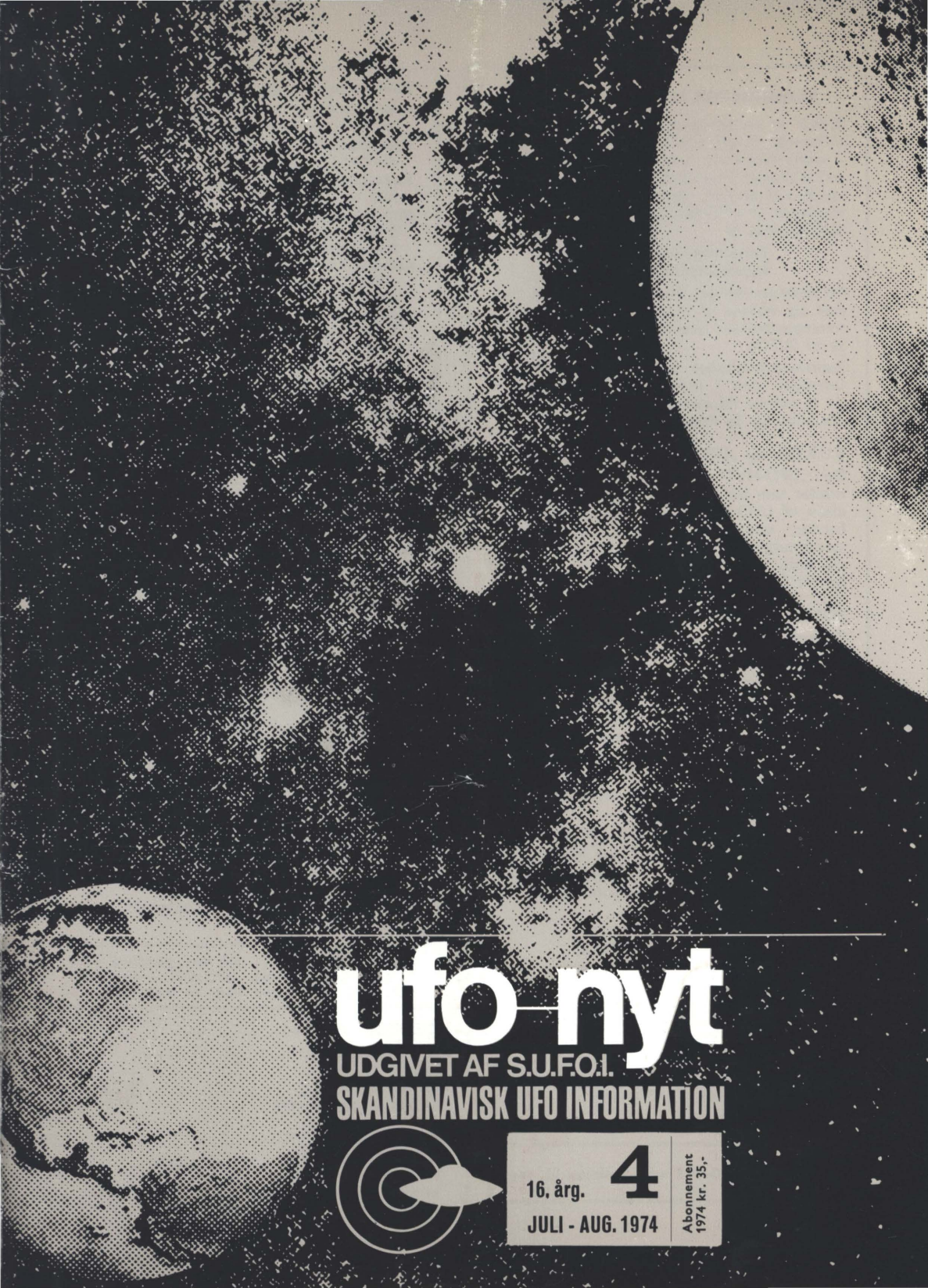

ufo-nyt

UDGIVET AF S.U.F.O.I.
SKANDINAVISK UFO INFORMATION

16. årg.

4

JULI - AUG. 1974

Abonnement
1974 kr. 35,-

SKANDINAVISK UFO INFORMATION

SUFOI er en selvejende institution, der har til formål at udbrede kendskabet til UFO'er – uidentificerede flyvende objekter – ved publikationer, foredrag og anden udadvendt virksomhed, samt at bidrage til opklaringen af UFO-fænomenerne.

SUFOI ledes af

Forretningsudvalget samt Repræsentantskabet

Forretningsudvalget består af syv medlemmer og vælges af repræsentantskabet. Forretningsudvalget forestår den daglige ledelse af SUFOI.

Repræsentantskabet består af forretningsudvalget samt 1 repræsentant fra hvert af de til enhver tid etablerede områder i Skandinavien og de nedsatte arbejdsudvalg.

S.U.F.O.I. og „UFO-NYT“

De i „UFO-NYT“ offentliggjorte artikler fremtræder som bidrag til kendskabet og forståelsen af UFO-forskningen i dens forskellige former, uden at S.U.F.O.I. nødvendigvis anerkender de tanker, som måtte fremkomme heri, og uden at organisationen hæfter for de fremsatte meninger. Red.

FORRETNINGSUDVALGET

Formand: Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

Kasserer: Erik B. Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

Sekretær: Walkie-Talkie central og alarmeringstjeneste: Xavier P. Madsen, Bakkehave 8, 2970 Hørsholm, tlf. (01) 86 16 77.

Repræsentant for UFO-NYT: Iver O. Kjems, Lunagervej 23, 2650 Hvidovre, tlf. (01) 78 36 13.

Udvalgsmedlem: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

Udvalgsmedlem: Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Udvalgsmedlem: Finn Nielsen, Absalonsvænget 1, Ramsømagle 4621 Gadstrup, tlf. (03) 39 04 51.

Abonnement bestilles lettest ved at indbetale beløbet (D.kr. 35,00 for et kalenderår) til regnskabskontorets giro-nr. 11 77 25; det kan også bestilles på ethvert postkontor samt hos landpostbudet.

Adresseændringer og reklamationer over uregelmæssigheder vedrørende bladets tilsendelse bedes rettet til det lokale posthus.

Næste nr. af UFO-NYT udk. omkring 25. sept.

REPRÆSENTANTSKABET – UFO-NYT

Ansvarshavende redaktør: Iver O. Kjems, (adresse: se under forretningsudvalg).

Redaktionssekretær: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Redaktionssekretær: Fl. Ahrenkiel, Niels Bohrs Allé 12, 2860 Søborg, tlf. (01) 67 38 70.

SUFOI's REGNSKABSKONTOR: (giro 11 77 25) Erik Benny Johansen, Bækgården 16, 2620 Albertslund, tlf. (01) 64 16 01.

SUFOI's EKSPEDITION:

Allan Stenaee, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde, tlf. (03) 38 96 13.

SUFOI's RAPPORTCENTRAL:

Erling Jensen, Ingstrup Allé 35, 2770 Kastrup, tlf. (01) 51 11 41.

SUFOI's EFTERFORSKNINGSAFDELING –

Repræsentant for Lolland-Falster:

Ole Henningsen, Duegård, Volshave, 4920 Sølsted, tlf. (03) 94 11 69.

INFORMATIONSAFDELINGEN:

Peter A. Hansen, Erica-parken 61, 2. sal, 2820 Gentofte, tlf. (01) 67 08 93.

SUFOI's FOREDRAGSAFDELING –

Repræsentant for København: John Petersen,

Sophus Falcks Allé 13, 2791 Dragør, tlf. (01) 53 10 35.

SUFOI's ARKIV og UDKLIPS-CENTRAL:

Stig Holst Christiansen, Norgesvej 11 C, st., vær. 2, 2800 Kgs. Lyngby.

FOTOAFDELING:

Knud Dyring Pedersen, Ordrupdalvej 30, 2920 Charlottenlund, tlf. (01) OR 1999.

Repræsentant for Sjælland: Finn Nielsen, (adresse: se under forretningsudvalg).

Repræsentant for Fyn: Frank Lerbæk, Sanddalsvænget 17, 5700 Svendborg, tlf. (09) 21 58 44.

Repræsentant for Nordjylland: John Juhler, Nørholmsvej 313, 9000 Aalborg.

Repræsentant for Midtjylland (8000-området):

Ole J. Knudsen, Høegh Guldbergsgade 51, 8000 Århus C, tlf. (06) 13 20 54.

Repræsentant for Sønderjylland:

Kai E. Møller, Felsted Vestermark, 6200 Aabenraa, tlf. (04) 68 51 50.

Repræsentant for Norge: Finn W. Kalvik,

Arm. Hansensvej 11, N – 5030 Landås, tlf. (05) 28 01 26.

Norsk UFO Center, Rapportcentral, tlf. (05) 28 01 26.

Artikler fra UFO-NYT må kun gengives med tydelig kildeangivelse: UFO-NYT – Skandinavisk UFO Information. Reg. nr. 3148/3149.

INDEHOLDER bl. a.

Der var engang	119
Ufologi	120
Observationer	121
UFO-rapporter fra 1973	125
Rapport hjørnet	129
SCANDI-hjørnet	136
UFO over Hallingdal	139
Videnskab og rumfart	142
Medlemsorientering	148

Der var engang...

Således begynder alle rigtige eventyr, og det der i det følgende berettes om, viste sig desværre også at være et eventyr.

Det begyndte med store overskrifter i „Daily Express“ og „Sheffield Telegraph“, England, den 20. juni 1962. En 14-årig dreng, Alex Birch havde taget et foto af fem flyvende tallerkener i Mosborough.

Fotoet var optaget allerede den 28. februar 1962, men der gik en tid før negativerne blev fremkaldt. Alex Birch (14), David Brownly (12) og Stuart Dixon (16), alle fra Mosborough, befandt sig på marken bag Davids hjem. Det fortæltes, at Alex var ved at fotografere sin hund med et Kodak Brownie fotoapparat, da genstandene kom til syne. De svævede lydløst i formation i ca. 150 meters højde, og det lykkedes at tage et enkelt billede af genstandene, før de forsvandt.

Drengene blev interviewet af journalister og en af deres skolelærere, der afhørte drengene enkeltvis. Der blev ikke fundet nogle uoverensstemmelser i deres beretninger. Negativerne blev undersøgt, men det var ikke muligt at afsløre fejl ved negativerne.

Selv om historien virkede ægte, blev den dog ikke behandlet uden en vis skepsis. Således skrev bl. a. A. Lloyd-Taylor, der i mange år har haft med civilflyvning af gøre, til Alex' far for at få yderligere detaljer om sagen. Bl. a. nævnte han i sin forespørgsel, at genstandenes slørede omrids kunne skyldes genstandenes bevægelse, eller at de i virkeligheden var meget nærmere kameraet, end træerne var.

Lloyd-Taylor modtog et indigneret svar fra Alex' far, som skrev, at han fandt forespørgslen meget smagløs. Han afviste, at hans søn var svindler, og at drengens forklaringer havde tilfredsstillet embedsmændene fra Luftfartsministeriet, som udspurgte ham i næsten 3 timer. Det er dog blevet omtalt, at Luftfartsministeriet senere affejede billedet som værende „iskrystaller“.

Godt 10 år senere, den 6. oktober 1972, kl. 18.40 optrådte Alex Birch igen på arenaen. Denne gang i et BBC TV program „Nationwide“, hvor han blev interviewet i forbindelse med omtalen af en ny UFO-bog udgivet af Rex Dutta.

Alex Birch fortalte, at det meget omtalte foto fra 1962 var et falsum. Han havde malet de mørke objekter på en glasplade, som han havde holdt op foran kameralinsen.

Hans far havde intet fået at vide herom før aftenen før TV-udsendelsen. Hvad der fik Alex Birch til at afsløre, at han svindledes med optagelsen af dette foto 10 år tidligere, må stå hen i det uvisse. Men godt var det, at han gjorde det.

Endnu en gang må vi erkende, at UFO-fotografierne ikke er det bedst tænkelige bevismateriale, der findes. Overlagte svindelnumre er som regel præget af et stort forarbejde, hvorfor de i mange tilfælde kan undersøges ret grundigt, uden at fotoeksperterne kan afsløre dem som falsknerier.

Der vil til stadighed blive offentliggjort UFO-fotos, men vi må huske på, at de bør behandles og undersøges meget omhyggeligt, før de tillægges beviskraft.

Ole Henningsen

Kilder: Charles Bowen i *Flying Saucer Review*, nov./dec. 1972.

Norman T. Oliver i *Gemini*, okt./dec. 1972.

UFO-NYT, dec. 1962, side 227.

*Oversættere: Finn Holmgaard Jensen og
Henrik Bo Jacobsen.*

Hvorfor...?

Vi er tidligere blevet spurgt, hvorfor vi i UFO-NYT ofte beretter om de svindelnum-

re, der gennem tidens løb er blevet foretaget. Vi mener, det er af betydning, at vore læsere er så velinformerede som muligt. Det er ikke tilstrækkeligt kun at være inde i de „uafviselige“ sager. Det er meget gavnligt at vide noget om, på hvilken måde der gennem tiden er blevet gjort grin med os stakkels UFO-interesserede. Så kan man bedre tage sig i agt en anden gang.

Dette foto har været almindelig kendt herhjemme siden 1962. Offentliggørelsen af svindelen tjener desuden også det formål at få tyndet ud i rækkerne af fotos, så efterforskningen kan koncentreres yderligere om det tiloversblevne materiale.

red.

Chef for fransk Rumstudie-center undersøger UFO-rapporter

Mr. Claude Poher, chef for Frankrigs Rum Studie Center's raketafdeling i Toulouse har fornylig afsluttet en 4-årig undersøgelse af Uidentificerede Flyvende Objekter. Han havde valgt at undersøge 1000 „alvorlige“ rapporter, hvoraf 200 stammede fra fransk område. De computerbehandlede data gav disse konklusioner:

Fænomenet findes over hele verden, og observationerne er afhængig af hvor overskyet vejret er og af befolkningstætheden. I 70 pct. af tilfældene var der mindst 2 mennesker som vidner, nogle gange en hel landsby. Der var flere voksne end børn, der rapporterede at have set UFO'er. Vidnerne var rent beskæftigelses- eller jobmæssigt spredt over et stort område, og M. Poher understreger, at hvis det er videnskabsmænd, der er vidner til UFO'er, foretrækker de at være anonyme når de rapporterer observationen.

Omkring 70 pct. af vidnerne havde set UFO'erne på mindre end 1 km's afstand. 8 ud af 10 vidner rapporterede om runde objekter og de resterende 2 om aflange objekter. UFO'erne var rød-orange, når de blev set

om natten og havde en metallisk farve, når de blev set ved dagslys. 70 pct. af observationerne var blevet gjort ved nat. De runde eller cirkulære UFO'er blev gennemgående bedømt til at være mellem 10 og 30 m i diameter, og for det meste var UFO'erne lydløse. De eneste mennesker, der havde rapporteret om nogen støj i forbindelse med UFO'et, havde været mindre end 150 m fra objektet.

1/10 af UFO'erne blev set mens de stod stille, 20 pct. af dem bevægede sig langsomt væk. 50 pct. bevægede sig hurtigt og resten bevægede sig med meget stor hastighed.

I 50 pct. af tilfældene bevægede objekterne sig på usædvanlig måde, meget forskellig fra de bevægelser kendte objekter kunne eller ville foretage.

I ca. 20 pct. af rapporterne blev der talt om landede UFO'er.

Mr. Poher fandt, at der var sammenhæng og fornuft i rapporterne, uanset hvilken nationalitet eller uddannelse observatøren havde.

Kilde: New Scientist, 28. marts 1974.

/Fl. Ahrenkiel.

Lysende genstand filmet nær ved Newark, England

Trevor Whitaker

Tirsdag d. 11. august 1970 vendte hr. W. H. Huntington, en 56 årig direktør fra Coronation Road 15, Balby, Doncaster, Yorkshire, sammen med sin kone og steddatter, tilbage fra en 3½ uges ferie på det europæiske fastland i en Folkevogn Caravette.*) Hr. Huntington har et Sankyo 5 cm Super 8 mm filmkamera og havde filmet lastningen af det nord ad hovedvej A1 mellem Grantham og Newark; det var tusmørke, med en dybrød solnedgang til venstre. Da de var ca. 25 km syd for Newark, fik fru Huntington øje på en gyldenfarvet genstand på himlen mod sydvest. Den så ud til at være i en højde af mindst 3.000 meter og omkring 25 km borte i retning af Nottingham. De standsede vognen i vejrabatten og steg alle ud for at kunne se bedre. Genstanden viste sig som en flammefarvet mod den blåsorte himmel og bevægede sig langsomt opad i en vinkel på 45 grader. Der var hverken stjerner eller Månen at se.

Hr. Huntington havde omtrent en halv film tilbage i sit kamera. Han filmede genstanden, først med vidvinkel, og derefter zoomede han ind til maximum (5 til 1). Fra solnedgangen panorerede han tilbage til genstanden, som nu havde bevæget sig igennem nogle skytter. Han siger, at det efter hans „Hovercraft“ luftpudefartøj, der havde bragt dem over den Engelske Kanal fra Boulogne.

Klokken ca. 8 om aftenen kørte han mod

opfattelse var den nedgående sol, der skinnede på en kort kondensstribе, – ellers ville han være fortsat indtil filmen løb ud, men han pointerer, at den havde et yderst usædvanligt udseende. Familien havde iagttaget genstanden i omtrent 5 minutter, da de gik tilbage til vognen. Genstanden var stadigvæk synlig, da de startede på hjemturen.

Man tænkte ikke meget på episoden eller genstanden, før den fremkaldte film var modtaget fra Kodak Ltd. og blev vist. – De var overraskede over genstandens udseende ved maximum forstørrelse. Den lignede en langstrakt, smal raket-udblæsning, flammefarvet og af næsten konstant længde.

Hr. Huntington kontaktede den lokale avis, Doncasters „Evening Post“, som fredag d. 11. september 1970 offentliggjorde en artikel sammen med et still-foto af genstanden taget fra filmen. Den landsdækkende udgave af „Yorkshire Post“ bragte den følgende dag en kort omtale af filmen. Disse to omtaler fik BUFORA forskerne i området til at gå i aktion, og der blev øjeblikkelig etableret kontakt med hr. Huntington. Interviews og gennemkørsler af filmen blev foretaget af T. Driver, J. M. Stear, T. Johnstone og J. M. Stokes.

John Stear, som er informationsmand for Halifax afdelingen af BUFORA, sørgede for, at filmen blev vist ved et medlemsmøde d. 28. sept. og ved dette møde blev der gjort forberedelser til, at hr. Huntington kunne vise sin film ved et møde i tilslutning til BUFORA's årlige generalforsamling lørdag den 3. okt. Charles Bowen og Gordon Creighton overværede dette møde, og filmen blev overdraget

*) „Rugbrød“, indrettet som campingvogn.

dem, for at de kunne sørge for en detaljeret specialist-undersøgelse og vurdering.

Om undersøgelsen af Huntington filmen

Charles Bowen

I selskab med hr. Gordon Creighton (præsident), kaptajn Ivar Mackay (formand) og andre medlemmer af BUFORA, som venligt havde inviteret mig til deres møde, så jeg i løbet af aftenen d. 3. okt. 1970 den film, som hr. Huntington havde taget nær ved Newark d. 11. aug. Hr. Huntington beskrev episoden og fremviste filmen adskillige gange for os. Min øjeblikkelige reaktion var, at vi sandsynligvis iagttog et højtflyvende luftfartøj, som efterlod

en kort kondenssstrebe, men før den første fremvisning var færdig, havde jeg næsten kaseret den idé: det glødende „lysspor“ syntes at forblive konstant i længden, og der var ingen af de små damprester, som sædvanligvis bliver tilbage, når en kort kondenssstrebe opløses igen. Desuden meddelte hr. Huntington, at han og hans familie ikke hørte støj fra et luftfartøj (hr. O. Fowler viste senere en film taget under en observationstur ved Albury Down nær ved Guildford, og vi så alle et fint eksempel på en kondenssstrebe fra et fly.) Gordon Creighton formodede, at vi måske havde iagttaget et lignende fænomen som det, der blev fotograferet ved Cappelquin d. 26. dec. 1965 (UFO-NYT nr. 2/1966), men ved den lejlighed så vidnerne og rettede deres fotoapparat mod noget, som syntes at være en lille kugleformet genstand, men de så ikke

*BUFORA: den engelske UFO-organisation
British UFO Research Association.*

den aflange pære-dråbeformede glød, som også kom med på deres film.

Genstanden på hr. Huntingtons film lignede ikke en satellit i kredsløb, og til dato har der ikke været nogen bekræftelse på, at det var en satellit-undergang, selvom den i øvrigt syntes at bevæge sig for langsomt af sådan en forekomst at være. En mulighed, som faldt os ind, var, at vi iagttog affyringen af et rakettrin. Hvis det var tilfældet, kunne den meget langsomme flyvning tyde på, at det var i en enorm højde. Den syntes bestemt at være en del over skytoterne, og hr. Whitaker har fortalt mig – efter at hans rapport var sendt ind – at han har konstateret, at disse skyer ikke var lavere end 6.000 meter på det tidspunkt, hvor filmen blev taget.

Den kendsgerning står tilbage, at hr. Huntington, udmattet efter en meget lang køretur, dog alligevel var tilstrækkelig interesseret til at standse vognen for at filme, hvad han og hans familie så. Det gjorde indtryk på ham, og han kunne ikke give nogen forklaring på, hvad det kunne være deroppe på himlen. En oprigtig Yorkshire forretningsmand så solid og pålidelig, som man forventer af en sådan person; han havde aldrig været interesseret i UFO'er, og alligevel havde det, han havde set, gjort så stærkt et indtryk på ham, at han rejste hele vejen ned til London for at vise os denne film.

Udsnits-forstørrelse af et af billederne på hr. Huntingtons film.

Genstanden, som blev fotograferet ved Cap-puquin d. 26. dec. 1965. Læs også den danske observatørs egen beretning i UFO-NYT nr. 8, 1969.

Percy Hennell kommenterer...

I de fotografiske aftryk, som blev lavet efter negativer taget fra hr. Huntingtons 8 mm farvefilm, vil læserne se, at der er en stor forstørrelse af kornstrukturen i filmen. Jeg kan ikke se, hvordan filmens indhold kunne være blevet frembragt ved noget som helst slags trick.

I forstørrelserne synes der at være en antydning af objektets flyveretning, og opløsningen af det, som kunne være lysende gasser i „haleenden“, har en tydelig lighed med dem, der blev vist i Cappelquin fotografiet fra den 26. dec. 1966. Det kan måske være en uregelmæssighed i kornstrukturen, men der synes at være en slags bølgeeffekt i „næseenden“ af genstanden. I betragtning af den linsetype, der bliver brugt i et sådant kamera, ville jeg tro, at objektet må have været meget stort.

FSR. Case Histories. December 1970.

Oversat af Magda Søgaard.

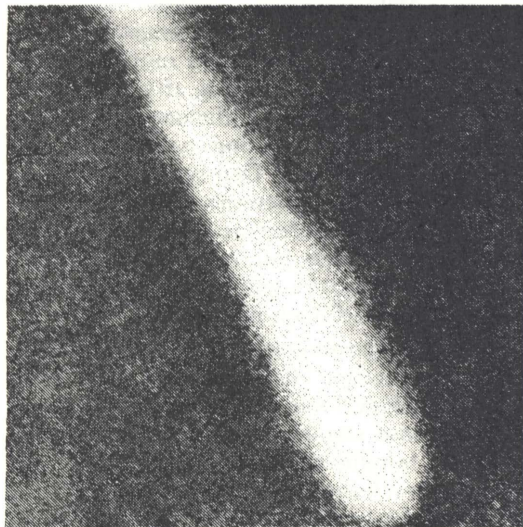

Billedet af „spøgelsesraketen“, offentliggjort i „Daily Telegraph“.

UFO-NYT kommentar: Det er også ret interessant at sammenligne disse fotos med et, der blev taget af en „spøgelsesraket“ i 1946. Dette billede blev taget fra skærgården uden for Stockholm, og da en særlig fremkaldelsestek-

nik afslørede, at „projektilet befandt sig midt i lysstripen, ikke forrest, mente den engelske avis „Daily Telegraph“, at der blev anvendt „en ny fremdriftsmetode“.

Red.

En udsnitsforstørrelse af „raketen“.

UFO-mannskap i Mexico

Følgende beretning om en observasjon, som skulde ha funnet sted den 18. august 1972, kom for dagen i mai 1973:

Herr Raymundo Villegas Alvarez, murer-mester, og dennes assistent, Pancho Torres, 18 år gammel, arbeidet med vannrennen på et hus i Ixtapalapa da de hørte en summende lyd, som de først ikke tok notits av, da de trodde den kom fra et radiotårn i nærheten. Kort etter ble de imidlertid oppmerksom på, at alle sedvanlige lyder, som f. eks. fra radioer, fugler og husdyr, var forstummet. „Stilheden var trykkende“, sa Alvarez.

Klokken var 14.00 da Alvarez la merke til to merkelige skikkelser omkring 50 meter borte. De var usedvanlig høje, ca. 2½ meter,

uttalte Alvarez, kledd i en sølvglinsende drakt som minnet noget om fiskehud. Alvarez og Torres arbeidet i 2. etasjes høyde, og vesenenes høyde syntes å overstige deres arbeidssted (mere end 2,1 meter over bakken (jorden)). De trodde først at vesenene var utkledd og Torres utbrøt: „De er maskert og skal på kostymeball.“ Figurene kom ut på hovedveien og Alvarez og Torres kunne nu bedre se dem. De beskrev dem således: „De var adskillig større enn normalt, slanke, de avrundede hoder var lange og brede nærmest haken, sølvglinsende og med to runde, grønnaaktige fremspring istedenfor øyne, små ører, ingen synlig nese eller munn, hender med fire fingre med spisse tupper, store føtter med svømmehud som en gås, og da de gikk, syntes de å flyte i luften,“ sa Alvarez.

Denne uttalte videre at de fikk tid å se alle disse detaljer, da de to vesenene var i området i ca. fem minutter. Fra veien „fløy“ de

mot de to menn; Pancho grep en spade for å forsvare seg og Alvarez, som hadde en murskje i hånden, holdt denne opp foran seg. I dette øyeblikk kom en kvinne med et melkespann rundt hjørnet og vesenene fløy mot henne. En stor støvsky ble hvirvlet opp fra jorden, og de to vesener forsvant i den. De ble ikke sett siden.

Etter hendelsen var Alvarez og Torres meget oppskaket, og den yngste av de to fortalte senere at han hadde hatt mareritt. Torres flyttet til en annen by en stund senere, og Alvarez, som ble boende, uttalte at han fryktet for å treffe disse selsomme fremtoninger igjen.

Det ble ikke sett noe fartøy i forbindelse med observasjonen, men den „flytende“ eller „flygende“ måte å bevege seg på er blevet bemerket hos vesener sett i forbindelse med flere UFO-observasjoner i den senere tid.

The A.P.R.O. Bulletin nov./dec. 1973.

[P.L.H.]

UFO-rapporter fra 1973

En oppgørelse – og lidt kommentarer

af Peter A. Hansen

Nu er arbejdet med at opgøre og bearbejde de mange rapporter fra 1973 så langt fremme, at vi kan præsentere resultatet. SUFOI modtager som regel meddelelse om observationer op til flere måneder efter, at de har fundet sted. Følgelig tager undersøgelserne også sin tid. Enkelte rapporter fra 1973 er endnu ikke så godt gennemarbejdede, at jeg har ønsket, de skulle med her, men de må bringes ved en senere lejlighed.

Der er ikke de store variationer at få øje på umiddelbart, når resultatet sammenlignes med rapportopgørelsen fra 1972 (UFO-NYT nr. 3, 1973).

Lad os først se på den fremgangsmåde, der benyttes, når SUFOI hører om et formodet UFO:

- 1) Det medlem af SUFOI, som først hører om observationen, skønner om det kan forklares rent umiddelbart som værende fly, planeter, balloner ell. lign. Hvis det ikke synes at være tilfældet, eller hvis der er tvivl, så optages en rapport på *SUFOI's rapportskema*.
- 2) Allerede når vi er kommet så langt, og der stadig hersker tvivl om objektets natur, er halvdelen af „UFO'erne“ blevet identificerede! Fortsætter tvivlen om genstandens oprindelse, optages der som sagt rapport, men det kan også foregå ved, at SUFOI benytter en lokal medarbejder, som skaffer rapporten i form af et interview. Det er langt den bedste fremgangs-

måde, men afstanden til observatørerne og tiden tillader ikke altid dette.

- 3) Når rapporterne er nedskrevet, og eventuelle fotos er blevet behandlet i fotoafdelingen, kan bedømmelsen i Rapportcentralen begynde. Her ser man også på, hvor mange vidner, *Alarmcentralen* eller eventuelle *pressemeldelser* måtte have fundet frem. Rapportcentralen foretager *den endelige bedømmelse* for SUFOI. Vi har fundet det praktisk og rigtigt kun at have én mand til dette job for at få en så ensartet bedømmelse som muligt. Rapporterne skal bedømmes for eventuelle ligheder med almindeligt kendte objekter set under usædvanlige forhold. Desuden skal man søge at tage forbehold overfor de mere eller mindre bevidst fantasifulde beretninger, som også forekommer, og som blot forvirrer billedet. Her kan et personligt interview med observatøren bringe mange ting for dagen. Når rapportcentralen er færdig med bedømmelsen bliver de rapporter, der stadig mangler en forklaring, sendt til UFO-NYT's redaktion for at blive bragt i bladet med eventuelle tegninger og kommentarer. Derefter arkiveres de til senere brug. – Det er vigtigt, at det bliver nævnt, *at SUFOI aldrig smider nogle rapporter væk, selv om objektet kan forklares*. Der kan senere blive brug for dem; så alt arkiveres.

Et andet forhold, jeg lige vil nævne, er, at vi årligt får rapporter, der er så dårligt udfærdigede fra observatørernes side, at det er vanskeligt at foretage nogen bedømmelse på det foreliggende grundlag.

De enkelte rapporter har været bragt i UFO-NYT gennem det sidste 1½ år, så jeg vil i det efterfølgende blot tale om de gennemgående træk:

Antallet af rapporter

Vi fik i 1973 godt 500 henvendelser. En betragtelig stigning sammenlignet med 1972 (ca. 300). Vi fik optaget rapport på lige godt 200 stykker, men efter gennemarbejdelsen i rapportcentralen, kunne kun 100 stk. god-

kendes. (NB: Det er muligt, at dette sidste tal hæves med 2–3, når det endelige resultat foreligger sidst i 1974).

Til sammenligning havde vi 86 uidentificerede objekter fra 1972.

Typiske fejlkilder

Langt hovedparten af alle observationer er foretaget under eller efter mørkets frembrud; følgelig er mulighederne for forveksling med lyskilder meget store. Her er et lille udsnit af de fejlkilder, rapportcentralen har været præ-senteret for:

Meteoror (meteoritter)
Helikoptere/fly/flyver-is
Faldskærmslys
Signallys højt anbragt
Planeter
Satellitter og disses undergange
etc.

I dagtimerne forekommer vejrballoner ret hyppigt som fejlkilde.

For at kunne foretage sådanne bedømmelser ligger rapportcentralen inde med astronomiske almanakker, meddelelser fra NASA og Smithsonian Institute om forventede satellitundergange, nyeste vejrkort samt en impo-nerende viden om flytyper og deres lygteføring.

Observationsdatoerne

Visse dage fik vi mange henvendelser. Hvis ikke genstandene blev set nær de andre, så figurerer de i oversigten som flere objekter. Det kan altså godt have været det samme objekt, der lå og „spøgte“ i området gennem lang tid. Det gælder f. eks. objekterne den 11/2 og 15/4. De norske og svenske rapporter er anført med *kursivskrift*. Den enlige svenske rapport er fra den 27/7. Af de 100 registrerede rapporter er altså 1 svensk og 6 norske:

Januar: 3, 18, (en „ca. jan/febr.“), 20, 25, 31.
Februar: 9, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 11, 21.
Marts: 1, 5, 7, 7, 7, 7, 8, 9, 9, 13, 19, 19, 19,
29, 29, 29, 29, 29, 30, 31.
April: 12, 12, 12, 13, 15, 15, 15, 15, 15, 19.
Maj: 19.

Juni: 6, 15, 15, 17, 18, 18, 21, 21.
 Juli: 2 stk. „ca. juli“, 5, 11, 12, 12, 13, 16, 20,
 20, 22, 23, 26, 27, 29, 29, 30.
 August: 1, 2, 8, 9, 16.
 September: 4, 9, 12, 13, 16, 18, 18, 25.
 Oktober: 1, 4, 19, 28, 30.
 November: 1, 1 stk. „ca. 20. nov.“, 20, 25, 26,
 26.
 December: 4, 4, 18.

Observatørernes alder

Nedenfor er anført alderen på den person der foretog henvendelsen til SUFOI:

Aldersgruppe	Antal observatører
Under 20 år:	18
20-29 år:	21
30-39 år:	18
40-49 år:	27
50-59 år:	13
60-69 år:	4
70-79 år:	3

Antal vidner til observationerne

Et *vidne* er defineret som *en person, der med egne øjne har iagttaget de ting, observatøren beretter om, og på samme tid og sted:*

0 vidner ved 40 observationer
1 vidne ved 39 obs.
2 vidner ved 13 obs.
3 vidner ved 4 obs.
4 vidner ved 1 obs.
5 vidner ved 3 obs.

Observationstidens længde

Det er et gammelt postulat, at UFO'er blot ses nogle få sekunder. Ifølge vore oplysninger ses de fleste objekter i små 5 minutter! Det samme var tilfældet i 1972!

Tiden	Antal obs.
0- 9 sek.:	6 stk.
10-29 sek.:	6 stk.
30-59 sek.:	4 stk.
1- 3 min.:	19 stk.
3- 5 min.:	9 stk.
5-10 min.:	27 stk.
10-29 min.:	20 stk.
30-59 min.:	5 stk.
Over 1 time:	4 stk.

Antal UFO'er pr. observation

For det meste ses blot ét UFO pr. observation, men i 30 pct. af tilfældene har der været flere. Det svarer nøje til resultatet fra 1972:

1 objekt set 70 gange
2 objekter set 12 gange
3 objekter set 3 gange
4 objekter set 7 gange
Mere end 4: 8 gange

Objekternes lyd

I 97 tilfælde er der ikke beskrevet nogen form for lyd fra objektet. De sidste 3 tilfælde har givet lyden følgende beskrivelse: „Svag hvislen“, „hvæsen, som en negl mod et hårdt underlag“, og „svag susen“. Det skal bemærkes, at meget få observatører fortæller, hvor langt de har været fra genstanden; sandsynligvis har det været vanskeligt at bedømme. Det kan også udlægges derhen, at afstanden har været for stor til, at eventuelle lyde har kunnet høres! Ikke desto mindre er flere observationer såkaldte „nærobervationer“, hvor vidnerne er mindre end 50 meter fra genstanden; alligevel rapporteres der ikke om lyd!

UFO'ernes lys

Enten beskrives lysene som mindre blinkende punkter på genstandene, eller også er der tale om et lys, der udsendes fra *hele objektets overflade på én gang!* Flere af farverne forekom samtidigt eller på skift, så den nedenstående oversigt over farverne kan kun bruges til at vise *hvilke farver*, der er de mest fremherskende. (Sammenlign med opgørelsen fra 1972)!

Antal obj.	Lyset var ...
47 stk.	hvidlige
58 stk.	gul/orange/gylden
30 stk.	røde nuancer
7 stk.	grå/mørke
5 stk.	„metalliske“
7 stk.	blålige
3 stk.	grønlig
6 stk.	„lysende“
2 stk.	violette

Skiftende lysstyrker

75 pct. havde en konstant lysstyrke gennem hele observationstiden, mens de sidste 25 pct. udviste enten blinken eller „pulseren“. Det sidste er et interessant fænomen, som ikke kan sammenlignes med noget andet kendt. Det består i, at lysstyrken *regelmæssigt går op og ned i intensitet!* Det er et fantastisk syn; det kan få én til at tænke på, at objektet „ånder“. Procentvis passer dette helt godt til 1972-opgørelsen.

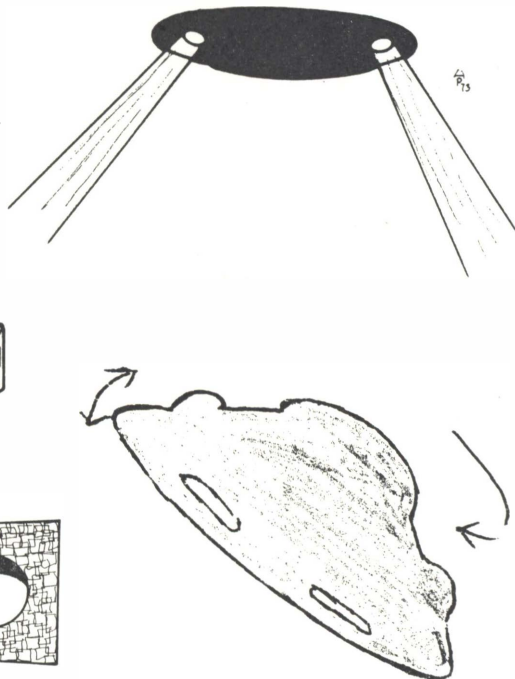
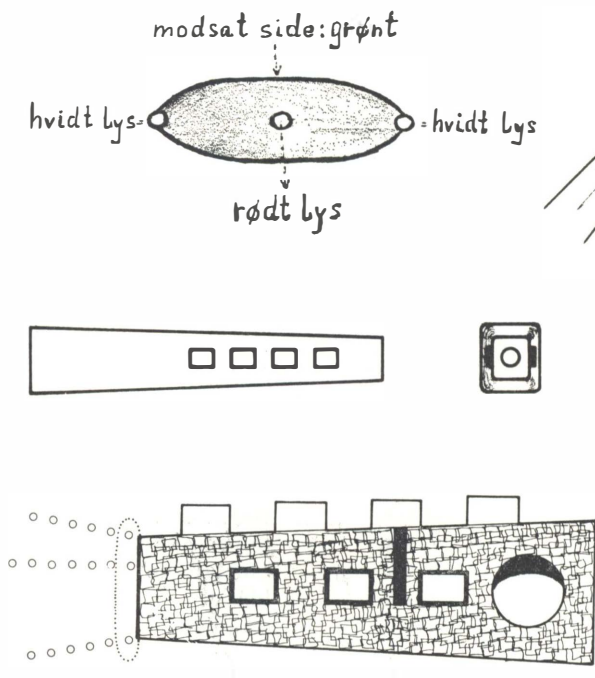
Flyvemåde

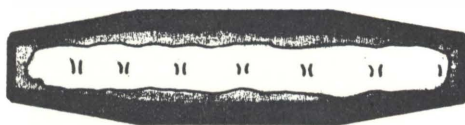
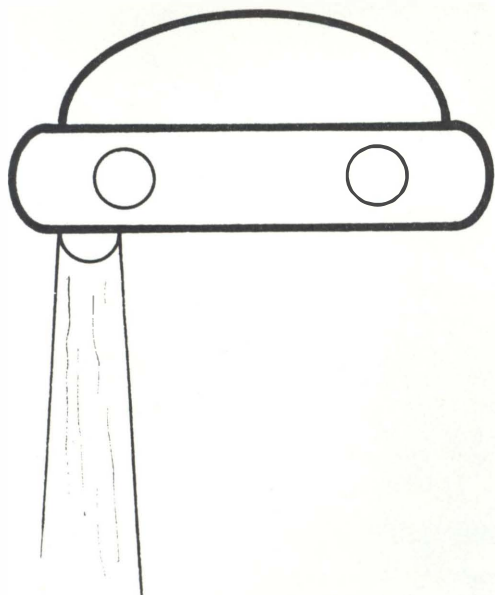
Vi er altid interesseret i at høre, når der er foregået højde-, hastigheds- eller kursændringer. Alle disse ting udelukker nemlig de fleste naturlige fænomener. Vi registrerede kursændringer i 40 tilfælde, hastighedsændringer i 30 tilfælde og højdeændringer i 31 tilfælde. Desuden sås ingen af delene i 47 tilfælde; altså næsten halvdelen! Tallene giver tilsammen mere end 100, men der er ofte set f. eks. *både* kurs- og højdeændringer ved samme observa-

tioner! I et enkelt tilfælde blev der rapporteret om noget så interessant som en „aksedrejning“!

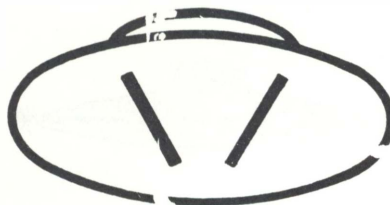
UFO'ernes former

Det er ikke længere tilstrækkeligt blot at inddele UFO'erne på den „traditionelle“ måde med en aflang, en klokkeformet, en ægformet og en lille kuglerund genstand! Det dækker efterhånden ikke virkeligheden med dens mange variationer. Af de 100 rapporter, vi her har omtalt, havde de 7 et udseende, som med lidt ret kunne kaldes „klokkeformede“ eller „tallerken-formede“, sådan som vittighedstegnerne laver dem. Runde, punktformige og små firkantede etc. udgjorde 75 pct. af materialet. Mange af dem leder tanken hen på kuglelynet, som en teoretisk mulig forklaring. Vi fandt 16 objekter, der kunne betegnes som „aflange“ med diverse variationer. Endelig havde 2 genstande et „æg-ovalt“ udseende. Vi bringer nedenfor nogle af de mere karakteristiske tegninger fra disse observationer:

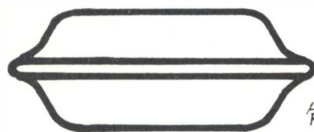

A
P73

A
P73

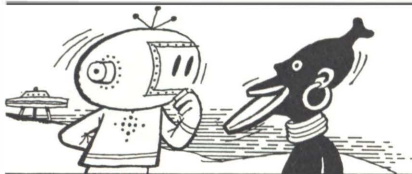
A
P73

Kommentarer efterlyses!

Det er andet år, SUFOI offentliggør sin årsanalyse. Vi håber – ligesom sidste år – på mange henvendelser. Vi vil gerne lade vore oplysninger komme ud til andre, der måtte være interesserede. Dog tager vi forbehold overfor originalt materiale. Skulle nogle læsere have uddannelser, der sætter dem i stand til at foretage professionelle analyser af vores materiale, så vil vi meget gerne høre fra Dem.

Vi er interesserede i folk med uddannelser inden for fag som astronomi, meteorologi og psykologi. Har De ellers uddannelser, så De kan hjælpe os, så beder vi Dem snarest rette henvendelse til SUFOI ved undertegnede – tak!

Peter A. Hansen
/SUFOI's Informationsafdeling
(adressen side 2).

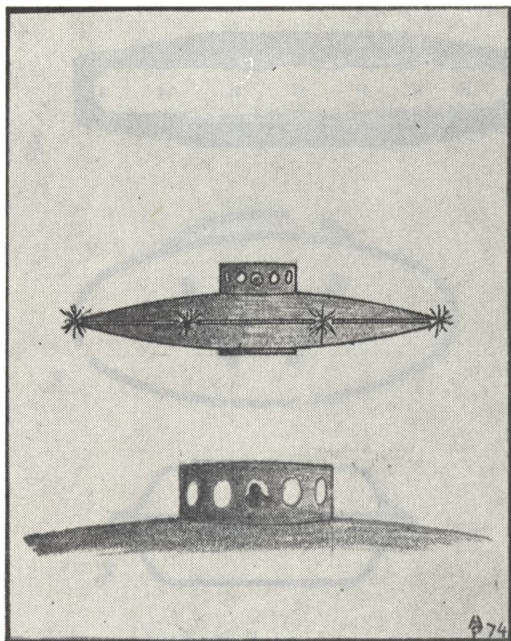

RAPPORT HJØRNET

15.-9.-1966: En mand, som opholder sig på en tredjesals altan på en ejendom i Frederiksgade i Skive, observerer kl. 23.20, at der fra øst-nord-østlig retning og ud fra lavthængende skyer, som blev oplyst af gadebelysningen, kommer svævende et diskosformet (ovalt) objekt i vandret kurs. Objektet passerer huset i en højde af 30 m over jorden (ca. 20 m

over huset) og i en afstand af 20–30 meter fra observatøren. Objektet beskrives således: Konstant selvlysende i en gulgrøn farve.

På objektets overbygning sås en række vinduer (køjer). Gennem ruderne, som var gennemsigtige, sås et koldt hvidt lys. På bagvæggen, som var hvid og glat (ingen rør ell. lignende), sås skygger, som af en person, der

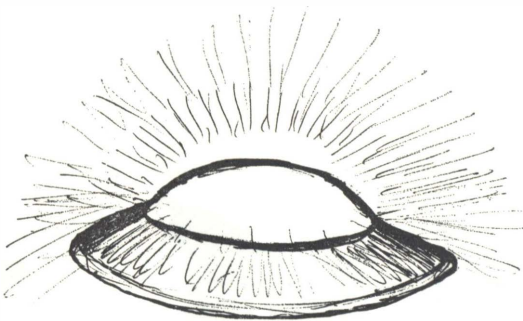
bevægede sig. Langs objektets midterkant bemærkedes roterende lys. Samtidig hørtes en tydelig ensartet, summende lyd, som af en dynamo. Objektets størrelse anslås til ca. 25 meter og dets hastighed til omkring 500 km/t. Objektet forsvandt i vest-syd-vestlig retning. Samlet observationstid: ca. 5-10 minutter.

I forbindelse med denne observation kan det oplyses, at der i efteråret 1966 var lignende observationer andre steder i Jylland. Nogle enkelte skal nævnes: Første uge i september 1966:

Observationssted: Knejsted Mark ved Øster Tørslev (ca. 15 km syd-syd-øst for Hadsund). Kl. 21.30 observerer 4 personer i eet minut et diskosformet objekt med en overbygning, hvorpå der ses runde vinduer (koøjer) med klart hvidt lys. Objektet, hvis størrelse opgives til 6-10 meter havde et blændende lys, og farverne angives til orange, skiftende til rødt, da objektet passerede lavt hen over observatørernes bil. Korona: lyseblå.

Efterår 1966: Observationssted ca. 4 km nordøst for Holstebro på landevejen til Skive. Et ægtepar observerer kl. 23.55 et diskosfor-

met objekt komme lavt hen over bilen, hvorefter det lander på marken ca. 500 meter borte. Objektets farve er rød.

Observationen er beskrevet i UFO-NYT nr. 3, 1971, side 116.

Der er i begge tilfælde mulighed for, at det er samme objekt og samme dato.

— — —

Ca. 12.-8.-1969: Ved Laarup, 4 km nord-vest for Stenlille, Sjælland, kommer kl. 00.15 fire personer kørende i bil på vej mod Niløse. Mellem to skovbryn får de pludselig øje på

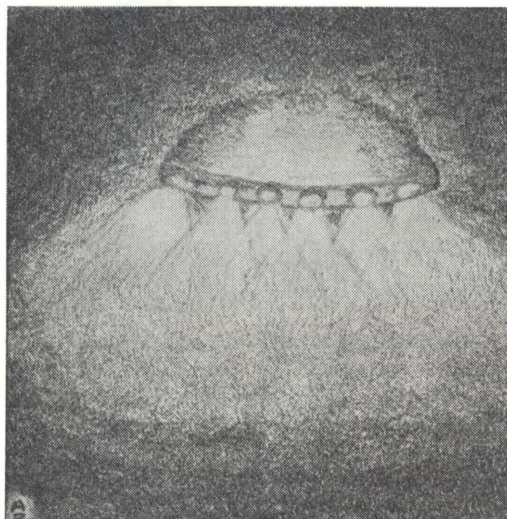
en aflang, orangelysende genstand stående på en eng. Afstanden til objektet er ca. 25 meter og dets størrelse omkring 8–12 meter. Da de passerede objektet, flyver det imod dem og ganske lavt hen over bilen. Objektet beskrives som en mørk, fast genstand med en kraftig orange korona udenom. Fra undersiden ses et blændende nedadrettet strålelys, nærmest som en svejseflamme. Terrænet under objektet blev klart oplyst.

Observatørerne blev meget forskrækkede og kørte hurtigst muligt hjem. Efter hjemkomsten til Niløse, hvortil afstanden i luftlinie til observationsstedet er ca. 2 km, vækker de omgående andre vidner, som får lejlighed til i 5–10 minutter at iagttage objektet, der nu står stille over skoven, indtil det pludselig forsvinder ned bag denne. Der blev ikke registreret noget unormalt ved bilen, da denne var i nærheden af objektet. Objektets hastighed under passagen hen over bilen blev anslået til ca. 20–30 km/t. Lyd hørtes ikke. Samlet observationstid: 20 minutter. Vejret var klart den pågældende nat. Observationsstedet ligger i et område, hvor der i tidens løb har været talrige UFO-observationer.

Ca. 26.-7.-1972: To unge damer, som befinder sig i et feriehus ved Bøgeskov ved Vejle fjord (ca. 7 km nord for Fredericia) får kl. 01.30 i nordøstlig retning øje på en lille rødt lysende genstand, som bevæger sig hen imod dem. Da den kommer nærmere, bemærker de, at den ligesom blinker. Objektet passerer nord om observationsstedet i en afstand på ca. 100 meter og med en flyvehøjde på omkring 300–400 meter. Under passagen af ob-

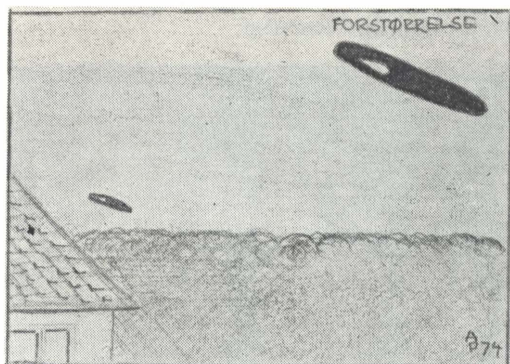
servationsstedet bemærkes det, at objektet er kuppelformet og med en række „vinduer“ i underkanten, hvorfra der strømmer blændende lysstråler nedefter.

Objektets farve beskrives som skiftende lyslilla, gul, rød, og det er ligesom farverne flyder over i hinanden. Objektets størrelse anslås til ca. 10–15 meter. Lyd høres ikke. Objektet, hvis kurs er støt, fortsætter i syd-vestlig retning, hvor det i ca. 10 min. tid står stille omkring landsbyen Egum. Herfra forsvinder det med stor hastighed og i samme kurs. Det skal til slut anføres, at da objektet passerer observatørerne, betegner de det som større end måneskiven.

29.-11.-1973: 4 personer, som opholder sig ved Bøgeskov ved Vejle fjord (ca. 7 km nord for Fredericia) beretter følgende: „Observationen blev gjort i tidsrummet kl. 16.13–16.35. Objektet blev først set af de tre første observatører, som så det stående stille over taget på et nabohus, med en hældning mod tagrygen i nordlig retning. Objektet var nærmest cigarformet, farven sort. Den ene observatør mener at have set en lys plet i den sydvendte ende af objektet, lidt forskudt for midten. Denne observatør er den eneste af de fire,

der ikke bar briller under observationen. De tre andre havde briller på.

Objektet stod stille i denne position i flere minutter, hvorefter der viste sig en tynd, sort røgstribe, der tilsyneladende bevirkede at objektet rettede sig ned i vandret stilling. Røgstriben var fra den ende af objektet, der vendte mod syd. Derefter begyndte en bevægelse mod vest, hvorefter røgudviklingen opførte. De tre første observatører gik derefter til den anden ende af huset (ca. 10 m nordlig retning), hvorefter den fjerde observatør blev gjort opmærksom på genstanden, som da var i bevægelse. Kl. var på dette tidspunkt 16.20. Objektet forsvandt fra synsfeltet i flere minutter, fordi dette blev dækket af et hjørne af det hus, hvorover observationen blev gjort.

Da genstanden igen kom til syne, var afstanden tydeligvis meget øget, men alligevel var objektet meget synligt, og alle fire observatører var enige om, at det måtte være en meget stor genstand på stor afstand, idet vejret var meget klart den dag. Udsynet fra observationsstedet er godt, og der er i klart vejr meget langt udsyn.

Alle fire observatører havde en fornemmelse af, at genstanden var langt inde over Jylland, inden den forsvandt i horisonten, som menes at være 25–30 km borte.“

Objektet størrelse målt mellem tommel- og pegefinger opgives i begyndelsen af observationen at være 1–2 cm.

— — —

24.-2.-74: Kl. 05.55 kørte hr. A., Langeskov, i sin bil ad hovedvej A1 mod Ullerslev for at

tage en derboende kammerat, hr. B, med til Hesselager Strand på fiskeri.

Lige efter starten fra Langeskov blev A opmærksom på et klart, hvidt objekt på den sydlige himmel. Objektet, der havde form som to dybe tallerkener lagt sammen kant mod kant, antoges da at befinde sig 200–300 meter fra observatøren og i en højde af 100–150 meter. I umiddelbar nærhed af det hvide objekt sås en lille grøn kugle. På grund af denne grønne kugle troede A, at det drejede sig om en almindelig flyvemaskine. Det viste sig hurtigt, at denne opfattelse var forkert.

Kort efter iagttagelsens begyndelse kom objektet nærmere og fulgte nu bilen i varierende afstande og retninger. På et tidspunkt var objektet kun ca. 15 meter fra bilen, og da blev dets størrelse anslået til ca. 4 meter i bredden og 2–3 meter i højden. Farven var konstant klar og stærkt hvid. Der hørtes ingen lyd fra det, og på intet tidspunkt mærkedes noget usædvanligt ved bilens motorgang eller lys.

Fra objektet udgik der under hele observationen lysreflekslignende udstrålinger skiftevis i alle retninger. De enkelte reflekser kunne minde om en „spids“ på en julestjerne. Reflekserne havde samme hvide farve og lysstyrke som selve objektet.

Ved acceleration fremkom en lille damp-lignende sky fra objektet. Den grønne kugle fulgte hele tiden i samme afstand det egentlige objekt som et vedhæng, dog sås ingen direkte forbindelse mellem dem. Da objektet fløj over Ullerslev kirke, blev dennes tag oplyst, men ellers sås ingen oplysning af overfløjet terræn.

A følte ingen angst under observationen, men han håbede dog hele tiden at få objektet „rystet af sig“. I Ullerslev troede han, det var lykkedes. Da han drejede fra hovedvejen og ned ad den gade, hvor han skulle tage kammeraten på, fortsatte objektet lige ud mod Nyborg. Efter at være standset ud for kammeratens bolig opdagede han imidlertid, at objektet var stoppet op et stykke borte, hvor det stod stille, som ventende på ham.

Kammeraten, som nu var kommet tilstede, tog et kamera frem for at være rede til foto-

grafering, hvis objektet skulle komme på meget nært hold. Derefter kørte de ud på hovedvejen med retning mod Nyborg, og objektet fulgte nu bilen som før.

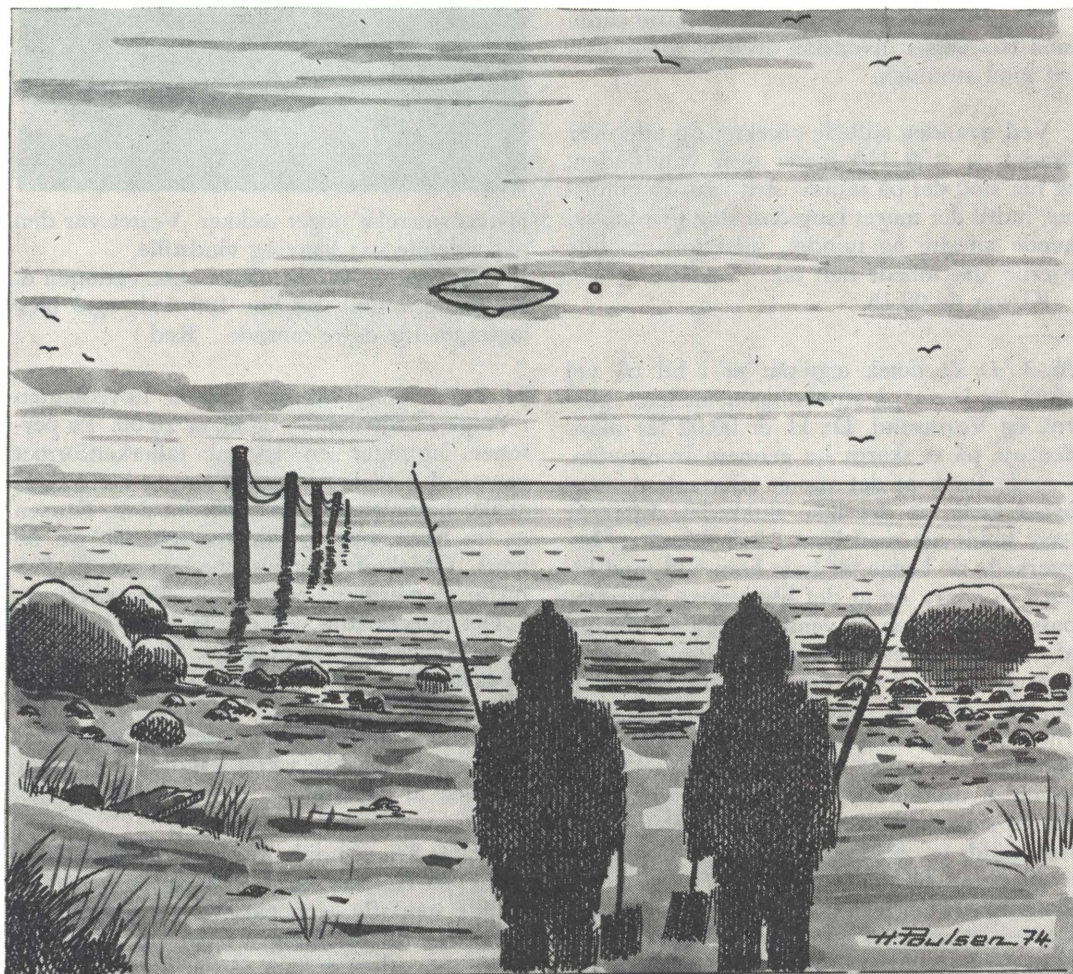
Der blev ikke gjort forsøg på at fotografere objektet, og en kikkert, de havde med i bilen, blev heller ikke benyttet.

Flere gange på turen fra Ullerslev til Nyborg gjordes forsøg på at slippe af med objektet ved at køre meget langsomt. Hver gang ventede objektet blot, til A og kammeraten nåede frem, hvorefter følgeskabet atter var etableret.

Gennem Nyborg by fulgte objektet dog ikke

de buede gader, som bilen måtte gøre, men holdt en mere lige kurs over hustagene. Ved havnen drejede observatørerne til højre ad landevejen mod Hesselager, mens objektet fortsatte lige ud over havnen. Her stoppede det og stod stille over færgenhavnen, hvor passagerer på færgerne absolut må have set det. Under køreturen fra Nyborg til Holckenhavn var objektet hele tiden synligt fra bilen, undtagen under forbikørsel af bygninger. Objektet stod stadig over havnen.

Efter at observatørerne havde passeret Holckenhavn, hvor vejen atter går gennem åbent terræn, kom objektet ind ude fra vandet med

kurs mod bilen, som det nu fulgte igen.

Ved Langaa, få km før Hesselager, fløj objektet i nogen tid lavt midt over vejbanen foran bilen. På omtrent dette tidspunkt blev observatørerne overhalet af to biler, hvis førere ikke har kunnet undgå at se objektet. Da det så ud, som om objektet ville følge disse overhalende biler, benyttede observatørerne chancen og kørte ind til siden, standsede bilens motor og slukkede lygterne i endnu et forsøg på at blive objektet kvit. Objektet fulgte de to biler ca. 500 meter frem ad vejen, men blev så stående stille. Observatøren blev holdende med slukkede lygter i fem eller måske ti minutter. Objektet ventede bare.

Så startede observatøren og fortsatte turen mod Hesselager, hvor han drejede ad en sidevej mod stranden.

Ved stranden stillede objektet sig ude over vandet ca. 100–150 meter over vandfladen, og her stod det på samme sted i 10–15 minutter, indtil det meget langsomt steg tilvejs, synende mindre og mindre, sidst som en lille stjerne, der tonede helt ud.

Kl. var da 08.15.

— — —
16.-3.74: Et norsk ægtepar er i bil på vej hjem og kører på strækningen mellem Eidsvoll og Vormsund. Da kl. er 00.02 får manden øje på et skarpt lys gennem frontruden. Troede først, at det var et stjernesud, men bemærkede, at det ikke slukkedes. Efter at have holdt øje med lyset i 2–3 minutter, bemærkede de begge, at lyset kom ned mod bilen i stor fart, og at det blev større. Derefter passerer det bilen på venstre side i en afstand af ca. 100 meter og lavt over jorden. Efter passage af bilen går det med stor fart skråt opfeft, idet det stadig følger samme kurs (nordvest – sydøst). De stopper derefter bilen og stiger ud for at iagttage objektet i ca. 1 minut, hvorefter det bliver mindre og mindre for til sidst helt at forsvinde. Samlet observationstid: ca. 6 minutter.

Objektets farve: stærkt gul-hvidt lys, kuplen foroven dog noget mørkere. Efter objektet bemærkedes en lille lysende hale, som vibrerede. Farven som ild. Bedømmelsen af ob-

jektets størrelse noget usikker. Vejret var den pågældende nat klart og vindstille.

(Bemærk, at genstanden i observationen d. 13. marts, omtalt på side 139–141, også blev iagttaget fra dette område. Red.)

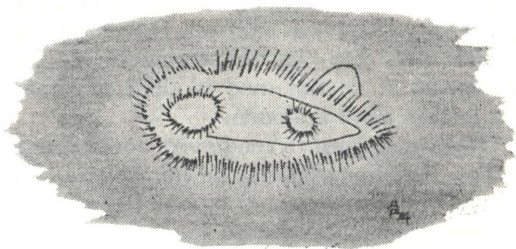
— — —
21.-3.-74: Observationsstedet er hovedgaden i Tinglev (Sjælland), og kl. er 20.00. To personer iagttager en lysegul tallerkenformet genstand med korona udenom og bemærker, at der kommer lysende blink fra den. Kursen er fra nord mod syd og hastigheden ca. 50 km/t. Objektets størrelse bedømmes til 2–3 meter og nærmeste afstand ca. 200 meter.

Det interessante ved denne observation er, at der hørtes lyd fra objektet. Observatørerne beskriver den således: „Vio – vio – vio – vio – vio – — — —“.

Observationstid: 5 minutter. Desværre har observatørerne ikke været i stand til at tegne en skitse af objektet.

— — —
27.-3.74: Fra et højdedrag nær Stenhus Kostskole ved Holbæk står fire elever og betragter et lille sportsfly, som passerer forbi dem. Kl. 20.50 ser de pludselig, at der ca. 10 meter foran sportsflyet dukker et stærktlysende hvid-

rød og pulserende objekt frem. Uden om objektet ses en hvid korona.

Objektet, hvis afstand fra observatørerne er ca. 150 meter, flyver i en højde af ca. 125 meter og med en hastighed på omkring 300 km/t. I slutningen af observationen bemærker de, at objektet flyver med vuggende bevægelser og at dets farve toner over i rødt.

Objektets størrelse anslås til 8 meter.

Objektet bevæger sig i retning fra nord-vest mod syd-øst og i en faldende bane og forsvinder til sidst bag træer og højdedrag.

Lyd fra objektet hørtes ikke.

Observationstid: 3 minutter.

Vejrforhold: Klart, vindstille og tusmørke.

X. P.

29.-3.-74: Over Sorø er der i tidsrummet mellem kl. 21.30 og 22.00 en bemærkelsesværdig observation. Et ægtepar, som er ved at se TV bemærker pludselig et kugleformet, kraftigt orangelysende objekt, som kommer glidende lydløst over Akademihavens træer. Under flugten udskyder objektet røde lysstråler i alle retninger, men især fremad og nedad. Da objektet et øjeblik står stille, bemærkes det, at disse lysstråler forsvinder for derefter at komme igen, da objektet på ny sætter i gang.

Observatørerne mener, at objektet stod stille over „Store Plads“ og beretter, at der her skete noget besynderligt, idet de bemærkede, at der på genstandens højre side „voksede“ en udvækst frem, og at denne udvækst forblev synlig, indtil objektet satte sig i bevægelse igen – denne gang med kursændring mod sydøst, hvor det forsvandt. Afstanden til objektet er anslået til 150 meter, diameteren til 6 meter og hastigheden til ca. 15 km/t. Samlet observationstid: 5 minutter.

En akademieleve befinder sig kl. 21.30 på Akademihavens bro. Han beretter:

„Objektet kom lydløst flyvende ind fra søen og passerede umiddelbart over broen, hvor jeg stod. I bunden kunne jeg se et klart, hvidt lys og oven over dette et mørkt, ovalt omrids af selve objektet, eller en del deraf. Objektet fortsatte ind over Akademihaven og fløj i en højde lige over træerne. Der syntes hele tiden at udgå rød-hvide lysstråler fra genstanden, der virkede som „en hel lille sol.“

Vejret var den pågældende aften stjerneklart.

I forbindelse med denne observation kan det nævnes, at personer fra Akademiet påstår, at de den foregående aften har set „fem ting“, der virkede som en form for skikkelser passere en grusgrav i Akademihaven, ligesom svævende, som om de ikke havde ben og uden lyd i gruset. Skikkelserne var forsvundet i budskadset. Denne hændelse er endnu ikke blevet bekræftet.

Beretningen for den 29.-3.-74 er udarbejdet i forbindelse med indgået rapport og en udførlig beskrivelse i „Sjællands Tidende“ den 6.-4.-74. ved redaktør Hans Lund.

Ebbe Truelsen / X.P.

SUFOI EXTRA nr. 1:

„UFOer på radar“

ER udkommet! Medlemspris kun kr. 10,-

56 sider, illustreret.

Bestilling pr. GIRO 11 77 25, SUFOIs Ekspedition, Allan Stenaas, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde.

Skriv venligst „UFOer på radar“ bag på talon til modtageren.

SCANDI-hjørnet

ved Finn Nielsen

Under denne rubrik bringer vi nyt og gammelt fra vore skandinaviske nabolande. Foruden rapporter vil vi med mellemrum bringe nyt om UFO-forskningen i disse lande.

SVERIGE:

TO UFO'er OVER TORSLANDA FLYVEPLADS

Ingemar Hedenvik, der er ansat ved SMHI's Aerologiska station på Torslanda flyveplads observerede den 12. december 1972 følgende, som han beretter således:

Jeg havde nattevagt, som begyndte den 11. december kl. 22.00 og varede til den 12. dec. kl. 04.00.

Imellem kl. 00.20 og 00.25 sendte jeg en radiosondeballon op. Derefter gjorde jeg nogle vinkelaflæsninger på ballonens kurs og rapporterede disse til assistenten på flyvevejrtjenesten. Dette skete pr. radio. Disse målinger tog ca. 30-40 sekunder. Derefter gik jeg ind og startede en timer (startes 60 sekunder efter opsendelsen). Kontrollerede så at signalerne var i orden på den automatiske modtager. Alt var i orden. Så gik jeg atter ud og talte med assistenten, om han havde fundet ballonen på radaren og låst den fast på automatisk sporing. Det havde han, og vi afbrød forbindelsen. Jeg gik så atter ind, kontrollerede modtagningen og justerede antennen ind på radiosonden, som nu befandt sig i syd-øst 3-5 km borte. Jeg kunne dog ikke se den. Efter et par andre småting gik jeg ud for at lukke nogle porte i ballonhuset.

På vej derover kastede jeg et blik op mod himlen for at se hvor skyet det var. Som vejr-observatør gør man det af gammel vane. Jeg så, at skyhøjdemåleren, som ligger 1 km derfra på bane 22, var startet og i gang. Jeg kunne se lyset fra projektøren, som vippede og gik ned på himlen.

Da jeg atter kikkede op mod himlen lige foran mig, opdagede jeg to grå objekter, som kom flyvende mod mig i lav højde. Min første tanke var, at nu var ballonen revnet og ved at dale ned. Jeg blev lidt forbavset, da jeg opdagede, at de fløj mod vinden; så kunne det jo ikke være ballonen.

Objekterne kom flyvende ved siden af hinanden. Regelmæssigt fløj de lidt længere fra hinanden (ud til siderne) og derefter nærmere mod hinanden. De kom fra syd-øst og fløj lige over mig. Lige bag mig foretog de et sving til venstre og fortsatte. Det så ud til, at de forsvandt i det tomme intet, men det skyldes formentlig, at de forsvandt bag nogle træer, der vokser vest for sondestationen. Da objekterne forsvandt, kikkede jeg på uret, som viste 00.28. Hele observationen havde varet i ca. 10 sekunder.

Objekternes ydre var grå og formen virkede ikke, som om de var rigtig runde. Dette kan dog bero på belysningen fra gadelygterne, som står øst for stationen. Størrelsen var omkring som en billygte. Hastigheden var svær at bestemme. Ingen lyd kunne høres, ligesom der heller ikke blev set noget lys. De fløj under skyerne, som lå i en højde af 600 meter.

Det første jeg gjorde, da jeg kom ind, var at se efter, om der fandtes forstyrrelser på modtagerens registreringspapir, hvilket der ikke gjorde.

Vejrforholdene: skyer - 6/8 stratocumulus i 600 meters højde, vind - NNV - lig 26 knob, temperatur + 4,3 C, lufttryk 1004,6 mb.

Kilde: GICOFF-information.

SVERIGE:

3 OBJEKTER I V-FORMATION

Klokken 19.00 den 10. oktober 1972 så Sven Lund og hans far Johan Lund, Inbyn, der ligger 15 km fra Boden, tre lysende objekter på aftenhimlen.

Vejrforholdene var ifølge observatørerne skyet og vindstille. Solen var gået ned, så det var blevet mørkt.

Sven Lund beretter: „Vi var ude, da jeg så op mod aftenhimlen. Jeg fik da øje på tre lysende genstande, der var på størrelse med tennisbolde. De fløj lavt, kommende fra

nord. De fløj med stor hastighed mod os. Efter vi havde set på dem i ca. 1/2 minut fløj de nærmere hinanden, hvorefter de pludselig standsede brat op. De kom flyvende i en formation, der lignede et V, og denne formation holdt de også, medens de stod helt stille. Jeg vil tro, at de var 1-3 km fra os. De lyste hele tiden med et konstant intensivt rødt lys.

Efter 1/2 minut brød den højre genstand ud af V-formationen og fløj mod øst, hvor den forsvandt bag et bjerg. Den fløj med meget stor hastighed og lyste stadig rødt. De to andre genstande blev stående helt stille på samme sted. 1/2 minut senere kom genstanden tilbage, hvor den atter indtog samme plads i formationen. Efter yderligere 1/2 minut forsvandt hele formationen i hastig fart mod vest.

Da de forsvandt, fløj den genstand, der havde været på venstre side ved ankomsten, nu forrest. Genstanden, der havde befundet sig forrest, fløj nu til højre, og den genstand, der havde fløjet til højre, fløj nu til venstre i formationen, med andre ord, genstandene byttede plads, men holdt stadig V-formationen. Hele observationen varede i 2-3 minutter.

Kilde: GICOFF-information

FINLAND:

BILISTER SÅ UFO

Onsdag aften den 10. november 1971 kørte tre unge mennesker i bil ad Sandholmsvejen mod vejkrydset, hvor vejen går til Nallikari. Et klart lys på højre side fangede deres opmærksomhed. De troede først, at det var en gadelygte, men da de sammenlignede med andre gadelygter bagved, opdagede de, at denne var dobbelt så højt oppe. De kørte nu ad vejen mod Nallikari. Denne vej er uden gadebelysning. Det så nu ud til, at det klare lys slukkede, men i stedet kom der røde, blå og gule lys til syne. Oven over disse lys tændtes et roterende rødt lys. Et øjeblik efter tændtes et klart lys inden i genstanden, så man klart og tydeligt kunne se vinduer. Genstanden steg opad, derefter i en hurtig brat vinkel nedad, hvorefter den i en bue fløj ud over en sø, fra venstre mod højre.

Siden dykkede genstanden ned mod bilen og standsede op i en afstand af 100-150 meter fra dem, hvor den så stod stille i 10-15 sekunder. Herunder kunne den iagttages meget tydeligt. Senere satte den kursen mod nord mod Toppilo-fabrikkerne, hvor den forsvandt med stor hastighed.

Da genstanden var nærmest over nogle trætoppe, kunne dens konturer tydeligt ses. Den havde form som en hat, med en diameter på anslået 10-15 meter. Højden på genstanden var godt halvdelen af diameteren. På genstandens nedre del (bunden) fandtes tre farvede lys. Hele den nedre del roterede, medens kuplen stod stille. Kuplen var hele vejen rundt forsynet med firkantede vinduesagtige åbninger. I observatørernes synsfelt fandtes tre vinduer, som var belyst indeni. Lyset var klart og mindede om elektrisk lys. Endvidere var genstanden omgivet af et rødt lys. Det var svært at se, om dette fandtes inden i eller udvendigt på genstanden. Rotationsretningen var mod Solens og lyset var stærkt.

Da genstanden var nærmest, stod observatørerne ud af bilen, medens dens motor var igang. De kunne ikke høre nogen lyd fra genstanden.

Da genstanden fløj bort med tiltagende hastighed, forsvandt alle lys på den med undtagelse af det røde lys. Vejret var halvskyet med 12-15 grader C.

Kilde: GICOFF-information.

NORGE:

LYSENDE GENSTAND MED VINDUER

Det var en halv time før midnat den 17. juli 1973 og meget mørkt. Da så vi en lysende genstand i luften foran os. Vi så den gennem forruden på bilen.

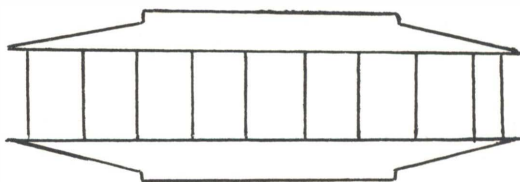
Genstanden var rund, og det så ud til, at den havde en række vinduer, der var fuldt oplyste.

Det er to unge på 19 år, Ove Hagen og Terje Johnsen, som fortæller dette. De to kørte i bil ad E 18 mod nord. Da de var omkring Kragerø, så de pludselig genstanden krydse vejen foran dem fra venstre mod højre. Den gik ikke så højt som et fly, men var

dog ret højt oppe alligevel (dette siger jo intet om højden. FN).

Vi så genstanden i ca. 4 minutter. Da vi så den, standsede vi bilen, slog motoren fra og lyttede, – men hørte intet. Rundt om genstanden var der ligesom en lysende tåge. Inden vi kom ud af bilen og fik kameraet klar, forsvandt genstanden.

Det var ikke et fly, vi så. Nej, genstanden så ikke sådan ud. Den så ud som to tallerkener, der var lagt mod hinanden, med en række vinduer imellem. Vi så ikke nogle blinkende lys.

En mand, der bor på Vestheia, Kragerø, har også set genstanden. Han fortæller, at han vækkede sin kone, der også så genstanden. Da han havde set genstanden, gik han i seng igen, men stod op lidt senere, for at se om den var der endnu. Da han så ud igen, så han genstanden forsvinde. Han havde set den i retning mod Bamble.

*Kilde: UFO forum, Norge.
F. N.*

TIDSSKRIFTFORTEGNELSE

For de af vore læsere, der er interesseret i at læse mere om UFO'er i Skandinavien, bringer vi her en fortegnelse over de blade, der helt beskæftiger sig med UFO'er.

NORGE:

UFO FORUM

Norsk UFO Center, postboks 2119,
7001 Trondheim,
postgiro 346957.

Udkommer med 5–6 nr. pr. år. – Kr. 15,00,
duplikeret.

SVERIGE:

GICOFF-INFORMATION

GICOFF, Jörgen Karlson, Sagogången 57,
422 45 Hisings Backa.

Postgiro 428503–7.

Udkommer med 6 nr. pr. år. – Kr. 39,00,
offset.

TELLUS

MIS, Box 2012 Malmö 2.

Postgiro 632254.

Udkommer med 6 nr. pr. år. – Kr. 15,00,
duplikeret.

UFO INFORMATION

UFO-Sverige, C. A. Jonzon, 59103 Motala.

Postgiro 84325–0.

Udkommer med 6 nr. pr. år. – Kr. 36,00,
offset.

UFOLOGEN

Arbejdsgruppen for ufologi, Håkan Blomqvist, Södertälje.

Postgiro 881618–3.

Udkommer med 6 nr. pr. år. – Kr. 25,00,
duplikeret.

UFO-RAPPORT

NRCOFF, Borgny Tingstedt, Rådhusgatan
37 B, 57100 Nässjö.

Postgiro 883176–0.

Udkommer med 4 nr. pr. år. – Kr. 10,00,
duplikeret.

Yderligere oplysninger kan fås ved henvendelse til: *Finn Nielsen (adr. side 2).*

FN

UFO'et 13. marts – se næste side

Ved redaktionens slutning hersker der endnu en vis usikkerhed med hensyn til Hallingdal-UFO'ets størrelse. På basis af de opgivne data for afstand, objektiv-brændvidde og genstandens aftegnede størrelse på negativerne kan SUFOIs Rapportcentral kun nå frem til en UFO-diameter på ca. 1750 meter! Vi håber at kunne bringe en nærmere præcisering i næste nummer.

red.

UFO over Hallingdal

Hendelsen er omtalt i Ukebladet – NÅ – nr. 18, 4. mai, hvor 5 av de 12 fotos er avbildet.

Datoen for observasjonen var 13. mars, fra kl. 18.25 til 19.20, for de tre stedende: Bøn, Lillestrøm og Nesbyen. Den fjerde observatøren: Journalist John O. Oldetrøen (Østlendingen) fra Tynset, observerte UFO'et fra kl. 16.35 til 18.55 – med andre ord i to timer og tyve minutter. Og det er meget som tyder på at det er det samme objektet som ble fotografert og observert fra de ovennevnte steder.

Været var lettskyet og disig – tusmørke og svak sydvestlig vind på bakkenivå. Temperatur: ca. 0 grader C.

Vindstyrke i 18.000 m høyde var ca. 50 knob og vindretning 285 grader fra vest mod øst. Temperatur: ÷ 70 grader C. (Gardermoen værtjeneste).

Objektet beveget seg motsatt vindretningen fra øst mot vest, stigende fra 6 til 15 grader. Dvs. fra 18.000 til ca. 45.000 meter.

Krysspeiling ble foretatt kl. 18.35 med Eidsvoll og Lillestrøm som utgangspunkt. Følgende data kom Aasheim og Fjeldberg frem til: Fra Eidsvoll 310 grader, fra Lillestrøm 321 grader. Vinkelavstand mellom disse steder i forhold til objektet, er 11 grader eller 33,5 km. Avstand fra Lillestrøm til objektet = ca. 175 km. Objektets gjennomsnittlige hastighet = ca. 64 km/t., under forutsetning at det beveget seg på tvers (90 grader) av synsretningen.

Fotos ble tatt også på Lillestrøm med Minolta Hi-matic 9, f:1,7 – 45 mm linse. Film: Ektachrome X, 19 Din (slides) Blender: 1,7, lukkerhastighet: 1/2 og 1 sek. Avstandsinstilling: uendelig.

I skrivende stund har jeg ikke sett Fjeldbergs slides. Men skal vi tro – NÅ –, så var avstanden for stor til at de ble brukbare.

Derimot var Gulbrandsen jr. i Nesbyen heldigere, da han hadde teleobjektiv påmontert sitt kamera, som var et: Ricoh TLS 401, med objektiv 6,3/400 mm og teleconverter, slik at

den reelle brennvidde ble 800 mm og lysstyrken 11. Blender 11 og 22 med lukkerhastigheter fra 1/8 til 1/30, de fleste på 1/15 sek. Film: Tri-X, 400 ASA, (27 Din).

Objektet ble også betraktet i kikkert 7x50, 10x50, 12x50 og stjernekikkert 130x60. Brennvidde 900 mm.

Objektets størrelse kan etter disse data måles til ca: 50 meter i diameter. Den typiske tallerkenform kan sees på fotoene fra Nesbyen, og konklusjonen må bli: et reellt UFO!

Observasjonen fra Tynset indikerer det samme, skjønt det ikke ble tatt fotos. Journalist Oldetrøen fra avisen – Østlendingen – oppgir disse data: Observationstid 16.35–18.55. Lettskyet, svak sydvestlig vind. Objektet foretok kurs-, høyde- og hastighetsendringer. Et sølvskinnende eller hvitt sterkt metallisk lys fra objektet.

UFO'et kom i megen liten hastighet syd/sydpøst og stoppet etter 1 1/2 times langsom ferd opp ved Tronfjellet (1166 meter over havet) hvor der er montert en TV-mast. Der stod den stille i en drøy halvtime. Kl. 18.50 var den i bevegelse igjen sakte, for så å aksellerer til stor hastighet og forsvinne ut i rommet.

Observatøren hadde en rar (= underlig) og ubehagelig følelse som best kan betegnes som åndenød. Og, legger han til: – Jeg er *langt* fra overtroisk! –

Hva pressen skrev

ØSTLENDINGEN 14.3.

UFO hang over Tronfjellet

Ved 16.30 tiden i går fikk noen barn i Neverrøsta i Tynset øye på et himmelfenomen som senere ble sett også av mange voksne. Barna var opptatt av å „følge“ et jettfly som passerte Tynset i stor høyde da de plutselig så en annen gjenstand like under eller ved flyet. Gjenstanden var halvkuleformet, og man trodde til å begynne med at en fallskjermhopper var på veg ned. Undringen ble stor da „fallskjer-

Foto nr. 2.

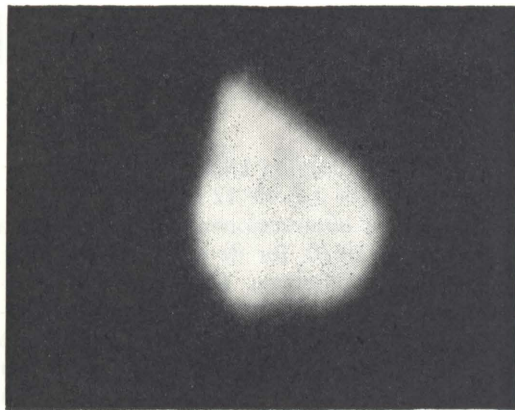

Foto nr. 3.

Foto nr. 6.

Foto nr. 7.

Foto nr. 10.

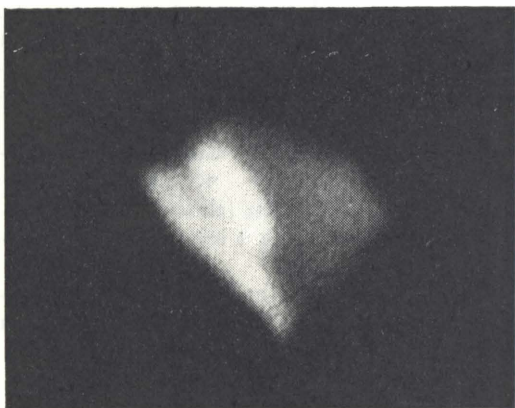

Foto nr. 11.

6 af Sverre Gulbrandsens 12 optagelser fra d. 13. marts.
Bemærk de interessante facon-ændringer.

men“ snarere økte høyden i stedet for å minke den.

En av de voksne som først så UFO'et, Angeir Nystuen, forteller at barna fikk øye på gjenstanden mens den og flyet befant seg midt over bygda, sett fra Neverrøsta. – Etter ca. halvannen time befant gjenstanden seg over Tronfjellet, hvor den stoppet opp, sier Nystuen. UFO'et utstrålte et sølvskinnende eller hvitt metallisk lys, og den sto stille i en drøy halvtime. Kl. 18.50 var den i bevegelse igjen, for så å forsvinne helt plutselig, få minutter senere.

Det er helt på det rene at gjenstanden både stoppet og foretok en mindre kursendring. Så en satellitt var det ikke. Flyet som ble sett samtidig med UFO'et, passerte Tynset i sørøstlig kurs over Haverslia.

--- DRAMMENS TIDENDE OG BUSKERUD BLAD 14.3.

Lysende kule på himmelen i Hallingdal

Flere personer både på Gol og Nesbyen så ved 10-tiden igår en stor, lysende kule på himmelen. Kulen gikk i øst-vestlig retning og var synlig nærmere en halv time.

--- ØSTLENDINGEN 15.3.

UFO'en var en ballong

Lillehammer (NTB). En „UFO“ over Sør-Gudbrandsdal, trolig den samme som ble sett over Tynset, ble avslørt av en amatørastonom onsdag. Den drev sakte vestover og amatørastromen, en lektor i Lillehammer, anslø høyden til minst 2000 meter. Gjenstanden var trolig en sprukket ballong uten påskrift. Den var minst 20 meter i diameter, sier lektoren som observerte den i sin spesialkikkert. Dette opsett er også gjengitt av avisene Nordlys 16.3., og Ringerikes Blad 15.3.

--- EIDSVOLL BLAD 19.3.

UFO sett fra Eidsvoll

La noen merke til en lysende skive med et mørkt midtfelt på nordvest himmelen sist onsdag?

Spørsmålet blir rettet til oss fra Knut Aasheim på Bøn. Ved 18.30 tiden fikk han oppringning fra Lillestrøm hvor man hadde regi-

strert den lysende og fremmede gjenstanden. Aasheim tok fenomenet nærmere i øyesyn, bl .a. med en kikkert, og man kunne tydelig se en rund, lysende skive med et svart felt i midten. Det uidentifiserte, flyvende objektet beveget seg sakte vestover og var synbart ca. en time.

Den eneste planet som kan sees fra jorden på nordvest-himmelen med en såvidt stor lysstyrke, er Venus. Men Venus er på denne tid av året morgenstjerne, så den er forlenget utelukket. Ingen annen planet befant seg på dette tidspunktet i det aktuelle området av himmelhvelvingen. Så det må ha vært en eller annen form for UFO. Eller hva mener andre som så det lysende fenomenet?

--- *Kommentarer:*

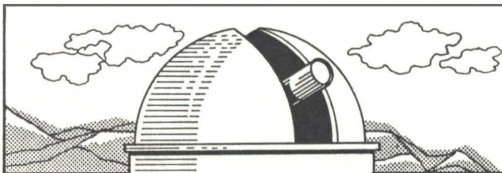
Det har ikke fremkommet noen eksakte opplysninger som kan indikere at vi her har med f. eks. en Skylook-ballong å gjøre. Objektet viser tvertimod klare tendenser på UFO'ets spesielle adferdsmønster og ikke på stratosfære-ballongens ensidige drift med vindretningen. Før Tynset-rapporten forelå, forekom hendelsen meg noe indefinibel. Men skal vi legge denne rapporten til grunn for en konklusjon av denne episoden, kan vi her se at objektet etter flere timers langsom ferd i atmosfæren, har stoppet en drøy halvtime over en TV mast på Tronfjellet, for derefter å aksellerere til stor hastighet, og forsvinne helt plutselig.

Det er vel neppe amatørastromens sprukne ballong som er forsvunnet ut i rommet. Den skulle vel heller ha tatt motsatt vei!

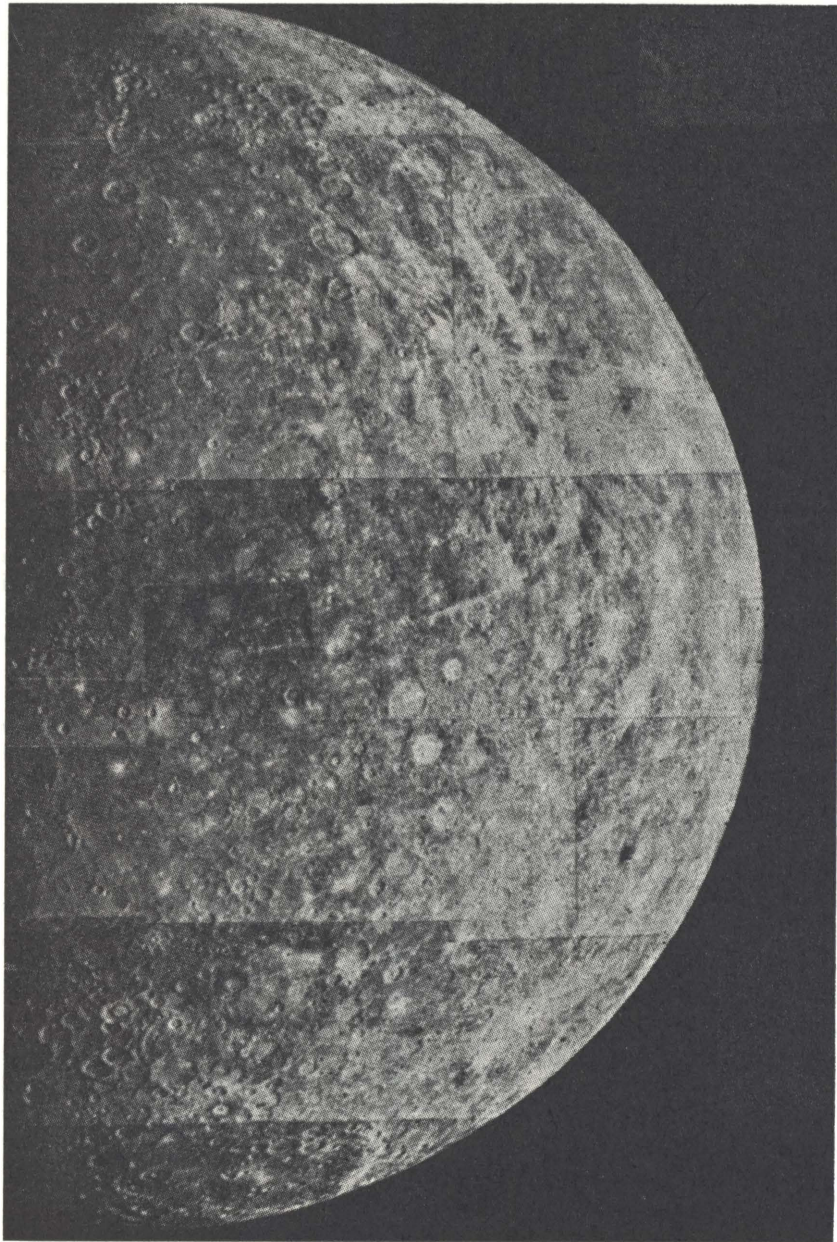
Vi står da tilbake med sterke indisier på at UFO'et var av ikke jordisk opprinnelse. En antagelse som også fotoene støtter opp om. En tydelig „tallerkenform“ med et elektromagnetisk felt eller kraftfelt rundt seg.

Rapportsentralen takker våre rapportører og feltforskere for dyktigt profesjonelt arbeide med denne saken, og bare beklage at UKE-bladet – NÅ – ikke gav NUFOC den behørig PR., i sin omtale av hendelsen!

F.W.K.

Videnskab og rumfart

Som lovet i sidste nummer bringer vi her et foto af vort solsystems inderste planet, Merkur.

*Billedmosaik fra Merkur.
Bemærk det store stråle-krater på den nordlige halvkugle, samt enkelte mindre omkring ækvator. Billederne er taget fra Mariner 10, 6 timer efter sonden har passeret planeten. Afstand 210.000 kilometer.*

Mystik under solformørkelsen

Der opstod fornylig en vis opstandelse blandt astronomer på grund af en meddelelse fra Den internationale astronomi Unions telegrambureau, der meddelte, at to belgiske astronomer havde opdaget et objekt af lysstyrke $\div 2$ under den totale solformørkelse 30. juni 1973. F. Dossin og A. Heck var stationeret i Kenya, hvor den totale solformørkelse varede 5 minutter. De anvendte 2 separate kameraer og tog bl. a. 20 billeder, der viste et objekt ca. 18° syd for solen og ekliptika, men netop 4 grader fra den galaktiske ækvator – et „fødselsområde“ for novaer.*)

En nova af størrelsesorden $\div 2^{**}$) ville faktisk være den klareste man nogensinde har set siden supernovaerne i 1572 og 1604. Den af Dossin og Heck anslåede størrelse er beregnet ud fra fotografierne, en metode der erfaringsmæssigt giver større lysstyrke end ved visuelle målinger, når det drejer sig om novaer.

Men hvorfor rapporterede ingen andre et så klart, nyt objekt? Adskillige tusinde astronomer må have betragtet formørkelsen under en skyfri himmel, og enhver med det mindste kendskab til stjernehimlen ville have bemærket objektet mellem Betelgeuse og Procyon, lysende endnu stærkere end Sirius. Selv ombord på det britiske ekspeditionsskib ud for kysten af Mauritanien, hvor der var overskyet, kunne man se Sirius – navigatøren brugte den endda som referencepunkt for navigeringen.

Der er blevet gjort forsøg på at opdage det mystiske objekt på daghimmelen. Astronomer på Greenwich Observatoriet, der med deres instrumenter ikke skulle have vanskeligheder med at lokalisere objektet, forsøgte men blev slået ud af forstyrrende skyer.

I en rapport fra Brisbane oplystes det, at intet objekt klarere end størrelse $+2$, som stjernen Gamma Geminorum, kunne ses omkring den pågældende position den 11. juli.

Så uden bekræftelse kan man kun spekulere. En nova ville ikke være svækket så

meget i lysstyrke, 4 størrelsesgrader, på kun 12 dage – en sådan opførsel er aldrig observeret før. En forklaring er, at det var en komet, der var ankommet ved dagslys. Dossin har fotograferet himlen under solformørkelser i mange år, netop for at observere et sådant fænomen. Det er imidlertid lidt mærkeligt, at han ikke observerede nogen hale eller tågeslør om den evt. komet.

Måske var objektet en vejrballoon!! Men hvorfor skulle den skinne så klart, når himlen over et område på 120 km var formørket på grund af solformørkelsen? Talsmænd for „den ny planet“ teori vil være tvunget til at forklare, hvorledes et objekt af en sådan størrelse skulle være forblevet uopdaget indtil nu trods dens store afstand fra ekliptika.

Når alt kommer til alt var Dossin-Heck objektet måske helt lokalt i forhold til belgienes kameraer!!

New Scientist 9. aug. 73. /Fl. Ahrenkiel.

*) Nova: En stjerne, der pludseligt afgiver lys og varmeudvikling, der er én eller flere hundrede tusinde gange stærkere end før. Man ser det som en ny stjerne på himlen, heraf navnet nova = ny.

**) Stjerne-størrelse (eller -klarhed): Den tilsyneladende størrelse af en stjerne er et mål for dens tilsyneladende klarhed, dvs. klarheden som vi ser den. Den tilsyneladende klarhed afhænger derfor både af stjernens egentlige klarhed og stjernens afstand til os. Selv en meget stærkt lysende stjerne i stor afstand vil jo se uanselig ud. De almindelige klare stjerner, som man kan se på en stjerneklar aften, har tilsyneladende størrelser på mellem 1 og 4. En stjerne af størrelsesorden 1 er stærkere lysende end en af størrelsesorden 4. Meget klare stjerner har negative tilsyneladende størrelser, mens de fleste stjerner har små positive tilsyneladende størrelser. Den tilsyneladende størrelse af solen – der naturligvis er meget klarere end stjerner – er $\div 26,8$. Den svageste stjerne, der kan ses med det blotte øje har en tilsyneladende størrelse på $+6$.
Fl. A.

Rumfærgen - NASA's næste store rumfartsprojekt

af Fl. Ahrenkiel

NASA's næste store projekt er en kombination af et rumfartøj og et fly, - to ting, der i princippet er lige så forskellige som fartøjer til undervandssejls og til køren på jordoverfladen.

„Shuttle“, der er projektets officielle navn, betyder skyttel, opkaldt efter denne ting på en væv, som farer hurtigt frem og tilbage - i det aktuelle tilfælde mellem jordoverfladen og rummet uden for atmosfæren. Shuttlen kan derfor ikke blot bevæge sig ud i rummet, men også komme omtrent uskadt tilbage, og kan derfor anvendes mange gange. Projektet efterfølger og erstatter Saturn-projektet, der nærmer sig sin afslutning, men det nye projekt er både mere effektivt og epokegørende, idet det bl. a. åbner store perspektiver for både billig og omfattende rumfart.

Rumfærgen er en mellemting mellem en raket og et fly, eller måske mere korrekt et både-og. Den kan fungere både som rent raketfartøj og som et almindeligt jettfly efter de sædvanlige aerodynamiske regler, og dens instrumentering er fuldt anvendelig i både luftrum og tomrum, samt i overgangszoner herimellem.

Shuttlen - eller rumfærgen - starter fra jorden i lodret stilling, stiger og accelererer. Samtidig drejer den om i vandret bane, der nås lige uden for atmosfæren. Her accelererer den til satellithastighed og kan teoretisk forblive i banen så længe det skal være. Efter evt. læsning eller losning af gods går den i næsten horisontal retning igen ned i den tynde del af atmosfæren, men orienterer sig i stejl skråstilling. Dette giver en af luftmodstanden fremkaldt opbremsning og herefter fortsætter fartøjet, orienteret næsten vandret, gennem den tættere del af atmosfæren som et jettfly. Den lander som et almindeligt fly på en flyveplads.

Lastrummet er indrettet, så der kan medføres en både rummelig og tung nyttelast af

næsten enhver art, f. eks. andre raketter med satellitter, materialer til opbygning af en rumstation eller utallige andre ting, der skal bringes ud i rummet. At selve transportfartøjet er af anelige dimensioner får man et indtryk af ved at se på personerne omkring modellen i fuld størrelse på figur 1.

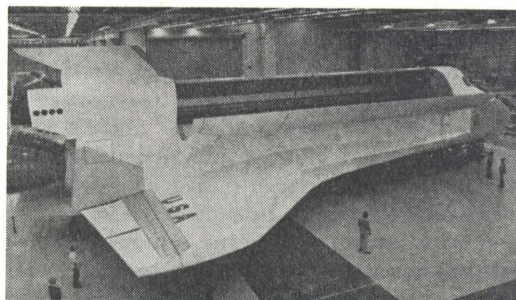

Fig. 1.: Model i fuld størrelse af Shuttlen - Orbiter - bemærk størrelsesforholdene mellem personerne og modellen.

Fartøjet består ved starten af fire hovedkomponenter: Den vigtigste, men mindste og letteste, hedder „Orbiter“ og ligner mest et fly. Det er denne part der er vist på figur 1. Den har kun brændstof til ture i atmosfæren, foruden nedture gennem atmosfæren når den skal tilbage efter en mission i rummet.

Den anden del, der er den største og tunge, er en stor brændstoftank med flydende ilt og brint. Tanken er lavet af aluminium, og „Orbiter“ er fastgjort oven på selve tanken. Denne brændstoftank og „Orbiter“ udgør en helhed, idet tanken rummer brændstoffet til „Orbiter“s motorer. Tanken er lavet så billig og simpel som muligt, da den kastes af så snart satellitbanen er nået. Der må derfor anvendes en ny tank ved hver opstigning. Fremgangsmåden med den afkastelige brændstoftank har gjort, at Orbiter kunne gøres langt mindre, billigere og lettere,

i modsætning til tidligere forslag, hvor Orbiter selv rummede brændstoftankene. Da brændstofmængden så samtidig kunne forøges opnåedes større effektivitet og fartøjet kunne selv klare størstedelen af accelerationen fra start til satellitbanen.

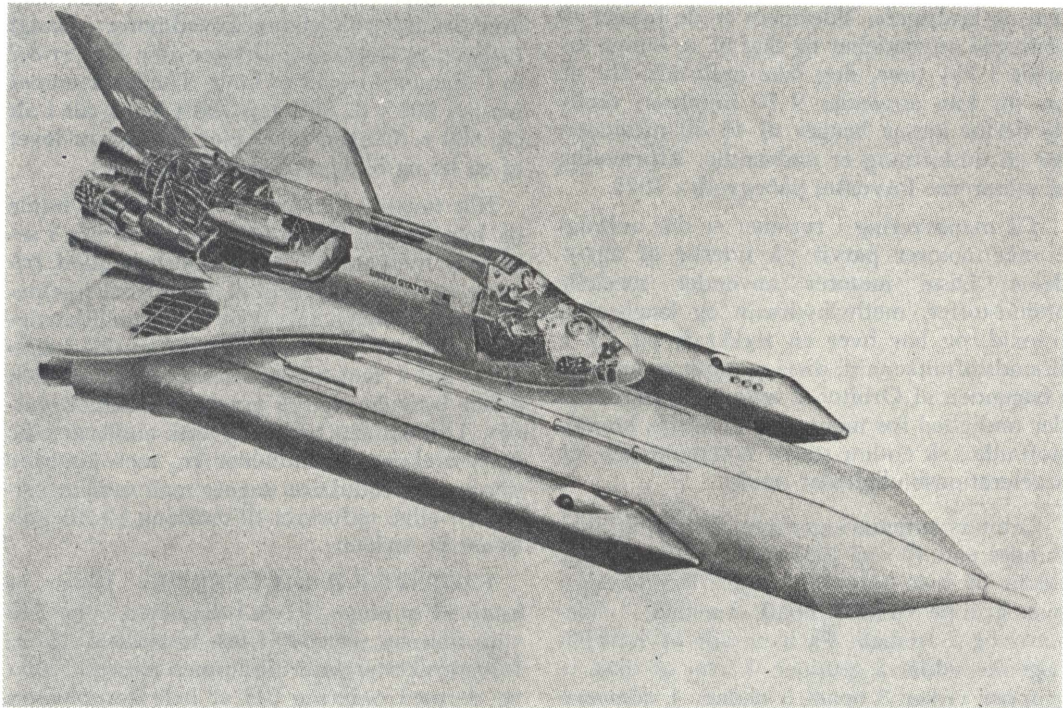
Den tredje og fjerde hovedkomponent er to vældige raketter med fast brændstof, såkaldte „boosters“. De anvendes til startaccelerationen, så fartøjet opnår så stor en hastighed, at Orbiter med sin brændstoftank selv kan bringe sig til den ønskede højde og hastighed. Når „boosterne“ er udbrændte kastes de af. Sammenbygningen er dog ikke en ægte 2-trins raket, idet raketmotoren i Orbiter, der får brændstof fra tanken, sættes igang allerede ved starten, altså samtidig med faststofraketterne. Systemet er derfor nærmest en 1½ trins raket!

På figur 2 ses de fire dele i komplekset. Øverst den egentlige Shuttle, rumfærge eller Orbiter monteret på den store brændstoftank, langs hvis sider de to store faststofraketter er monteret.

ORBITER: Selve Orbiter er 38 m lang med en spændvidde på 24 m, 17 m høj og vejer 67 t netto. Den har smalle dobbeltdeltavinger placeret bagtil, lidt à la Concorde. Fartøjet er dog ikke slank, men ret plump og buttet og bærer tydelig præg af at skulle fungere som et lastfartøj. Haleroret er specielt udformet og ret stort.

I kroppens forende er der et instrument- og kabinerum med to etager. I den øverste etage er der arbejdspladser for de to piloter og i nederste etage er der plads til to teknikere, der bl. a. skal betjene apparaterne i lastrummet ved fjernstyring. Nedenunder igen er der en lav etage med livskontrolsystemerne, som særlig har betydning når fartøjet skal være

Fig. 2.: En tegning af det samlede Shuttle-kompleks bestående af Orbiter ovenpå dens store brændstoftank, langs hvis sider de to store faststofraketter ses. Selve Orbiters ydre er ændret en smule siden denne tegning, jvf. fig. 1.

ude i meget lange perioder. Piloterne og teknikerne er placeret med ansigtet vendt fremad i flyveretningen som i et normalt fly, hvilket kan lade sig gøre uden mén, da shuttleflyvningernes accelerationsniveau holdes på moderate værdier, højst 3,5 G. Besætningen kan arbejde uden rumdragt, da atmosfæren i kabinen består af ilt og kvælstof med samme blandingsforhold, tryk og temperatur som ved jordoverfladen.

Næsten alle driv- og styreaggregater er samlet i fartøjets agterende. Til accelerationen fra jordoverfladen til satellitbanen er der 3 meget store raketmotorer. Ved jordoverfladen er trykkraften for hver motor 170 t, men stiger i rummet til 213 t, da udstødningen fra motorerne her kan fare ud med større hastighed i atmosfæren, og dermed give et større reaktionstryk. Motorerne kan drejes 11° til alle sider, kan startes og stoppes gang på gang og deres effekt kan varieres mellem 50 pct. og 109 pct. af det normale. Disse raketmotorer er en videreudvikling af Saturnraket-systemets 2. og 3. rakettrin, men de er både mere effektive og kraftigere. Ydermere er de bygget til gentagne anvendelser og skal bl. a. kunne arbejde i $7\frac{1}{2}$ time, dog ikke uafbrudt. Da de pr. tur kun anvendes 9–10 minutter, skulle de derfor kunne bruges til 45–50 missioner, før en udskiftning er nødvendig. Afprøvning af motorerne forventes påbegyndt i 1975.

Til manøvrering i rummet er der anbragt 2 raketmotorer parvis på siderne af agterdelen. Disse motorer anvender specielle brændstoffer, methylhydrazin og kvælstofetraoxid, og har hver en trykkraft på 2,7 t. Brændstoftankene til disse motorer er anbragt i bagenden af Orbiter. I nyttelast rummet er der mulighed for montering af ekstra brændstoftanke, så endnu større manøvrerings- og accelerationsmuligheder opnås.

Orbiters orienteringssystem består af ikke mindre end 40 små raketmotorer. En gruppe sidder på hver side af fartøjets forende og i hver gruppe virker 2 opad, 2 nedad, 2 sideværts og 2 fremad. På hver side af fartøjets bagende sidder 2 grupper. I hver af disse to grupper virker 3 opad, 3 nedad, 4 sideværts

og 2 bagud. Hver motor kan yde et tryk på 450 kg, men kan ikke arbejde så forfærdelig lang tid, da drivstof-mængden kun er omkring 3 t. Drivstoffet er hydrazin, der katalytisk sonderdeles til kvælstof og brint.

Endelig er der på siderne af fartøjets bagende 4 jetmotorer, beregnet til flyvning i atmosfæren. Disse motorer bruges ikke under opturen, både fordi de ikke ville kunne udnyttes ret længe og fordi deres trykkraft i sammenligning med raketmotorernes er ret ringe.

Midterpartiet af Shuttlen, eller rettere sagt kroppens øverste halvdel, er nyttelastrummet. Det er dimensioneret til laster, der er indtil 18 m i længden og $4\frac{1}{2}$ m i bredden. Det kan udnyttes til én stor eller flere af hinanden uafhængige nyttelaster. Det kan f. eks. dreje sig om laboratorier med egen luftforsyning m. m. og som kan huse forskere og teknikere til betjening af instrumenter. Den samlede vægt af nyttelasten kan være ca. 30 t. Ved nedfarten gennem atmosfæren er den største tilladte last dog på ca. 18 t.

ILT-BRINT-TANKEN: Denne tank med brændstoffet til Orbiters hovedmotor er langt tungere og større end Orbiter selv. Den er 8,2 m i diameter og 58 m lang. Tanken rummer næsten 600 t ilt og knap 100 t brint, alt i alt ca. 680 t. Tanken selv vejer 35 t og er lavet af en let og billig aluminiumslegering.

Når fartøjet er nået op i ca. 90 km højde og har opnået en hastighed på 7,5 km i sekundet, hvilket næsten er satellithastighed, frigøres tanken ved hjælp af nogle små hjælpe-raketter. Tanken har ikke helt satellithastighed og falder derfor efter et stykke tids forløb atter ind i den tætte atmosfære, hvor den delvis brænder op på grund af luftmodstanden. Udviklingen af denne tank anslås at ville koste omkring 50 millioner kr., men kommer den i serieproduktion regner man med at prisen vil blive reduceret til omkring 15–16 millioner kr. stykket.

FASTSTOF-RAKETTERNE: Disse er knap 44 m lange, 4,1 m i diameter, vejer 745 t og rummer nær 640 t fast brændstof. De to faststofraketter vejer tilsammen næsten 1500 t og dermed omkring $2/3$ af hele kompleksets

startvægt, der ligger omkring 2000 t, – altså mere end 10 gange selve Orbiters vægt, inklusive brændstof og nyttelast.

SHUTTLEN I FUNKTION:

Prøver vi at forestille os en mission med rumfærgen vil forløbet ud fra de foreløbige oplysninger blive noget nær således:

Orbiter med sin brændstoftank og de 2 faststofraketter starter lodret og drejer derefter langsomt over i horisontal bane mod øst.

Efter 109,1 sekunders forløb er startraketterne brugt op og fartøjet har nået en hastighed på 1220 m pr. sekund og en højde på knap 40 km. De udbrændte raketter afskydes fra tanken, og dermed fra Orbiter. Disse raketter fortsætter op til 75 km højde på grund af deres hastighed, og når en afstand fra startstedet på ca. 200 km. Efter et fald til knap 10 km højde afskydes en lille faldskærm fra forenden, som trækker endnu en faldskærm med sig. Denne sidste faldskærm bringer tre store faldskærme til udfoldelse i ca. 3 km højde. Den enkelte raket, der vejer ca. 95 t, daler derefter langsomt til havoverfladen og rammer vandet med en hastighed, der er 3 gange så stor som den Apollo-kapslerne ramte vandet med. Dette sker 9 minutter efter starten. Raketterne samles op, bugseres til en havn og efter udskiften af visse komponenter kan de atter fyldes med brændstof og bruges igen.

Herefter accelererer Orbiters motorer restmassen af systemet til en mere end 6 gange så stor hastighed. Orbiter + tank fortsætter til 94 km højde og hastigheden er nu øget til 7470 m pr. sekund. Kort efter frigøres tanken, der nu er tømt. Små raketter i dens forende bremses den lidt, så hastigheden bliver så lav, at den igen vender tilbage til atmosfæren. Her mases den sammen og brænder delvist op på grund af luftmodstanden, og 58 minutter efter starten falder den ned ca. 20.000 km fra startstedet – i havet på klodens modsatte side.

Orbiter fortsætter uden motoranvendelse til 185 km højde, hvor motorerne startes, og fartøjet accelererer til en hastighed, der vil gøre dets bane cirkulær.

Opholdet i rummet afhænger af missionens

karakter, men Orbiter er normalt udrustet til én uges ophold i rummet.

Nedturen indledes med at manøvreringsmotoren startes, så Orbiters hastighed reduceres. Fartøjet går derefter ned i atmosfæren med næsen løftet 34°. Ved denne hurtige fart gennem atmosfærens tyndere lag sker der en voldsom opvarmning af fartøjets forkanter og underside, temperaturen stiger til 1600–1700° C, og kun takket være en særlig belægning med kulstof kan fartøjet tåle denne voldsomme påvirkning.

Efter at være nået ned i omkring 15 km højde kan Orbiter nu fortsætte i vandret flyvning op til 8700 km ligeud eller 2000 km til den ene eller anden side. Den kan så lande på en almindelig landingsbane med en hastighed på omkring 280 km/t.

PRØVEFLYVNING:

Orbiter – der konstrueres af North American Rockwell – ventes at blive klar til prøveflyvninger i atmosfæren i begyndelsen af 1977. Efterhånden skal flyvningerne ske med større og større hastigheder og vægt og endelig med vertikal start, med og uden personer ombord.

I øjeblikket har NASA overdraget de to store flyfabrikker Boeing og Lockheed Aircraft at konstruere eller modificere et af deres fly, så det kan anvendes som transportfartøj for Orbiter og den store brændstoftank, når disse to dele i Shuttle-komplekset skal transporteres fra et sted til et andet, f. eks. når Orbiter efter endt mission lander ét sted og senere skal kunne starte på en ny mission fra et helt andet sted.

Foreløbig har flyfabrikkerne hver lagt ét forslag frem til transportfly. Boeing vil anvende en modificeret udgave af deres jumbojet Boeing 747 og Lockheed en modificeret udgave af deres store transportfly C-5A. I begge tilfælde skal Orbiter og/eller brændstoftanken monteres på ryggen af flyet. Figur 3, der viser Orbiter monteret på Lockheed C-5A øverst og på Boeing 747 nederst, giver et indtryk af størrelsen af Orbiter, sammenlignet med hvad vi i dag kalder en „Jumbojet“.

Fremtidsplanerne for Shuttlen går ud på, at der skal foretages 40 til 50 ture årligt, dvs. opsendelser svarende til omkring 1000 t nytte-last til satellitbane samt nedtagning af en hel del last.

Shuttlen – eller rumfærgeren – er kun et færgefartøj for fragt og mennesker, et hjælpemiddel, og ikke et mål i sig selv. Den skal anvendes til talløse, forskellige formål og bl. a. fartøjets muligheder er noget af det mest interessante og lovende.

Vi skal nok i den sidste halvdel af halvfjerdserne komme til at høre en hel del om dette fartøjs gøren og laden.

Til sidst skal blot understreges, at da hele Shuttle-projektet hele tiden undergår forandringer med hensyn til ændret motorkraft, endelig udformning o. lign. kan de her i artiklen opgivne talstørrelser udmærket være blevet ændret hist og her, når den første Orbiter er på vej ud i rummet.

Kilder:

Ingeniørens Ugeblad nr. 38, 1973.

Aviation Week & Space Technology
nr. 19/6-72, 21/1-1974, 11/3-74,
18/3-74 og 29/4-74.

Oversætt. og redig.: Fl. Ahrenkiel.

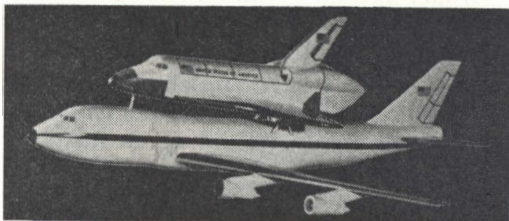
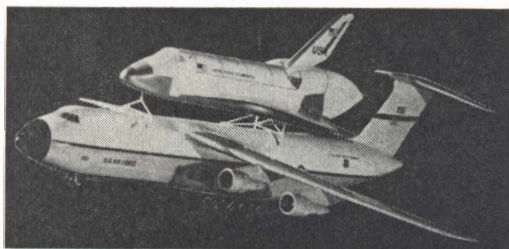

Fig. 3.: Skalamodeller, der viser Orbiter monteret på ryggen af henholdsvis Lockheed's C-5A (øverst) og Boeing's jumbojet Boeing 747. Orbiter skal ved hjælp af et sådant fly kunne transporteres fra en landingsplads til en anden. Orbiters størrelse fremgår også af disse billeder.

Medlemsorientering

Under denne overskrift bringes i hvert nummer en kort omtale af aktuelt stof, der har til formål at oplyse SUFOI's medlemmer om organisationens arbejde.

Hjælp med i SUFOI

Mange læsere har skrevet til os for at spørge på hvilken måde, de kan give en hånd med i arbejdet. Vi er altid glade for sådanne henvendelser, og vi skal prøve at finde opgaver frem, som passer til den tid, de enkelte kan afse. Nedenfor er anført nogle ting, De altid kan hjælpe os med:

Hjælp søges til: oversættelse fra/til fransk – tysk – engelsk – portugisisk – spansk – finsk!

De kan hjælpe med: at skaffe UFO-NYT nye læsere! De kan få nogle pjecer tilsendt, hvis De har bekendte, som gerne vil vide lidt om sagen. Skriv til undertegnede.

Biblioteksundersøgelsen: kan godt bruge flere folk. Vi er ved at besøge alle danske biblioteker og deres filialer for at se, hvad der findes af UFO-litteratur. Vi er langt fra færdige. Kan De afse tid til at besøge det lokale bibliotek, så skriv til Informationsafdelingen, og vi sender Dem straks et skema til brug for undersøgelsen. På forhånd tak!

Deltag i PR/Informationsafdelingen: Bor De i Storkøbenhavn, kan De deltage i Gentofte. Gennemsnitsalderen er ca. 30 år. Henvendelse skriftligt til afdelingen (adresse side 2).

Medlemsmøde i København

UFO-NYT's læsere kan som bekendt betragte sig som „medlemmer af SUFOI“. Der har ikke altid været megen kontakt mellem SUFOI's ledelse og læserne, men nu vil vi søge at råde bod på det. I maj måned havde vi arrangeret et møde med lederen af den argentinske UFO-organisation AOA, hr. G. Aldunati. Det blev årets første egentlige medlemsmøde. Nu vil vi til efteråret arrangere et større møde i København den 25. oktober (fredag). Vi beder Dem allerede nu holde dagen fri. SUFOI vil ved denne lejlighed være repræsenteret med hovedparten af sin ledelse, og der vil blive informeret om det arbejde, SUFOI udfører. Desuden vil vi invitere en foredragsholder. Der skal også arrangeres udstillinger for at SUFOI's mange aktiviteter kan blive belyste. Vi vil omtale det hele i næste nummer af UFO-NYT. Har De forslag til programmet denne aften – ting De gerne så, at vi drøftede eller bragte frem – så ring eller skriv til Informationsafdelingen herom.

SUFOI's Støttefond

Ved Repræsentantskabsmødet i marts i år overrakte Frank Lerbæk SUFOI's Støttefond et beløb på ca. 300 kr. Det var fremkommet som overskud ved salg af et observationstårn i Svendborg. Byens gamle UFO-gruppe brugte det ikke mere og lod pengene tilfalde SUFOI. – Jeg vil lige fortælle, hvad SUFOI's Støttefond egentlig er for noget: For mange år siden, ja faktisk lige siden starten i 1957, har SUFOI haft en særlig kasse, hvor interesserede kunne indbetale *frivillige bidrag* til organisationen til støtte for det foretagne UFO-arbejde. Det er kun sjældent, at denne kasse benyttes, og det kunne jo bl. a. skyldes, at vore medlemmer ikke kendte dens eksistens! Her bringes adressen, hvortil bidrag kan indsendes: *SUFOI's Støttefond, Postgiro 1177 25, Bækgården 16, 2620 Albertslund.*

Vandreudstillingen

Vi skal igen i dette nummer fortælle, hvor De kan møde SUFOI's Vandreudstilling de enkelte måneder. Udstillingen har nu turneret i 1½ år blandt de danske biblioteker:

29/7 –10/8 : Morsø Folkebibliotek
19/8 –31/8 : Køge Bibliotek
9/9 –21/9 : Frederiksberg Bibliotek
30/9 –12/10: Tårnby Bibliotek
21/10– 2/11: Herlev Bibliotek
11/11–23/11: Filialbiblioteket i Gl. Holte.
2/12– 4/1 : Frihedens Bibliotek
(Hvidovre).

Gamle numre af UFO-NYT

Vi kan stadig levere visse gamle numre af UFO-NYT. Årgang 1969 har de to første numre udsolgt, men resten kan skaffes. Fra og med 1970 kan vi levere komplette årgange til stærkt nedsatte priser. Skriv til Informationsafdelingen om priserne. Vi tilsender girokort! De kan her ligeledes få oplysninger om de publikationer, vi tilbyder.

Ny pressemeddelelse

Vi har den 20/6 udsendt en pressemeddelelse til alle landets aviser og lokalblade. Den fulde ordlyd er for lang at bringe, men her følger et uddrag. Meddelelsen drejer sig om de UFO'er, som blev observeret i 1973:

„.... Hvert år modtager SUFOI et stort antal rapporter om observation af UFO'er, men efter nærmere undersøgelser kan godt halvdelen finde en såkaldt naturlig forklaring. Heri ligger ikke, at resten skulle have en „unaturlig“ eller „mystisk“ forklaring, men blot den kendsgerning, at SUFOI ikke på de foreliggende oplysninger ser sig i stand til at rubricere det sette objekt ind under noget kendt fænomen. – I adskillige tilfælde har objekternes bevægelser og øvrige opførsel under flugten været af en sådan karakter, at enhver lighed med konventionelle fly ganske er udelukket.“ „Det er fortsat SUFOI's ønske at få større assistance fra *videnskabeligt uddannede folk*. Men indtil dato er det kun meget få, der tør „røre ved emnet med en ildtang“ af frygt for latterliggørelse blandt kolleger. Ligeledes håber SUFOI, at *pressen* vil tage emnet op til *seriøs diskussion* fra tid til anden“ „Der blev i 1973 observeret 100 UFO'er over dansk luftområde! Vi modtog godt 500 henvendelser, men det var kun nødvendigt at optage rapport på 211, idet

resten rent umiddelbart kunne finde en logisk forklaring. Af de 211 rapporter blev kun 100 tilbage som egentligt u-identificerede efter en grundig gennemgang“ . . . „Af de 100 registrerede rapporter var 6 norske og en svensk . . .“!

UFO-grupperne

Adresserne på UFO-grupperne udgår i dette nummer, men bringes næste gang, idet adresserne skal revideres. Vi vil imens slå til lyd for gruppernes blad:

„*Studiekredsbladet*“. Det omtaler forhold af betydning for grupperne, og det vil sikkert interessere alle, der vil følge med i UFO-arbejdet på „nærplan“. Bestil et prøvenummer ved at sende 2 kr. i frimærker til: *Torsten Dam-Jensen, Søndertoften 44, 2630 Tåstrup*. De kan også abonnere på hele årgangen (10 numre) ved at sende ham 20 kr. herfor. Heftet er duplikeret.

Ændringer i SUFOI

I marts måned skete der visse omskiftninger på flere poster i SUFOI. Vores mangeårige medarbejder Gunnar Weichardt trak sig tilbage grundet øget arbejde. Til erstatning for Gunnar på den meget vigtige kassererpost

valgte Erik Benny Johansen, som tidligere havde taget sig af Ekspeditionen. Et nyt navn kom ind til varetagelse af Ekspeditionen, nemlig Allan Stenaa, Rævebakken 4, Jyllinge. Han overtog posten med kort varsel og har klaret det storartet. – Ligeledes er valget til Forretningsudvalget (FUV) gået lidt anderledes end „normalt“, da Gunnar måtte trække sig tilbage. Erik Benny gik ind i hans sted, hvorved hans eget mandat i FUV blev ledigt. Da yderligere Peter A. Hansen havde bedt sig fri for arbejdet grundet manglende tid, kom to nye ansigter til. Det blev ved valg: Knud Düring Petersen (Fotoafdelingen) og Flemming Ahrenkiel (Redaktionssekretær ved UFO-NYT). FUV's nuværende sammensætning fremgår af oversigten side 2.

Foredrag, lysbilleder

Vil De have, at SUFOI skal holde foredrag i Deres lokale forening eller klub, så ret henvendelse til vores Foredragsafdeling herom, og gerne skriftligt. Adressen står side 2 i bladet. – Har De ønske om at leje vores lysbilledserie, så tal ligeledes med Foredragsafdelingen om betingelserne herfor.

Informationsafd. (adr. side 2)

Peter A. Hansen

UFO - FOTOS

Mange har efterlyst virkelig gode billeder, som man bl. a. kunne vise til venner og bekendte for at få sat „lidt fut i“ diskussionen.

Her er en fin serie på **10 ægte fotos**, dvs. fotos, som ikke er taget fra bøger, blade eller lignende. Billederne består altså ikke af sorte og hvide prikker, „raster“, men er rigtige fotografiske aftryk fra negativer. Naturligvis kan SUFOI ikke garantere for, at de alle er ægte **UFO-fotos** (jfr. side 120), men det er alle billeder, der bliver regnet blandt de bedste og mest „skudsikre“ – bl. a. de berømte Trinitade- og Rex Heflin-fotos.

**I alt 10 fotos, format ca. 13 x 18 cm, med forklarende teksthæfte
kun kr. 25,-**

Bestilling: Giro 11 77 25, SUFOIs Ekspedition,

Allan Stenaa, Rævebakken 4, Jyllinge, 4000 Roskilde.

Husk at anføre: „UFO-fotos“ på girokortets talon til modtageren, tak!

**ENDELIG KOMMER DEN –
UFO-BOGEN OVER ALLE UFO-BØGER:**

Dr. J. Allen Hynek
**UFO-DOKUMENTATION
og VURDERING**

**HYNEK's bog på dansk – det helt uundværlige storværk
for alle UFO-interesserede!**

256 sider – illustreret

Bogladepriis kr. 68,50

Udgivelsesdato: ca. 1. september.

**Forudbestil NU – og få den til
MEDLEMS-SÆRPRIS:**

— KR. 48,50 —

incl. forsendelse!

DE SPARER CA. 30 %

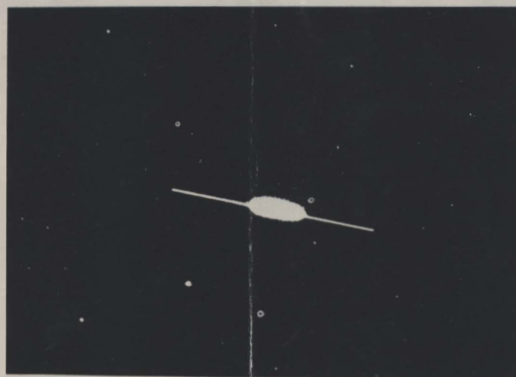
Det er lykkedes os at få presset prisen helt i bund, fordi vi mener, **alle** vore medlemmer bør eje bogen, skrevet af verdens ubestridt største ekspert på området. Vi vil helt sikkert gang på gang vende tilbage til den – og De vil have stor nytte af HYNEK-bogen som opslagsværk. Hynek er en af de (ikke alt for mange) videnskabsmænd, der kan udtrykke sig klart og let forståeligt, men det gør ikke hans vurdering mindre værdifuld – tværtimod!

Bestil HYNEK's bog i dag – benyt det indlagte girokort

J. ALLEN HYNEK
UFO – DOKUMENTATION og VURDERING
– et væld af værdifulde oplysninger!

UFO? Nej, Skylab!

Smithsonian's Astrofysiske Observatorium modtog fra professor E. Penzel, der er leder af Moonwatchholdet i Schulsternwarte Rodewisch, Den Tyske Demokratiske Republik nedenstående billede, der viser Skylab 1 under ret usædvanlige omstændigheder. Foto'et blev taget den 5. september 1973 med et fast

monteret kamera med 240 mm telelinse af Mr. Jürgen Schramm fra måneholdet. Fra Smithsonian kunne man ikke ved offentliggørelsen af billedet forklare, hvilken del af Skylab, der havde øget sin klarhed så voldsomt, fra den sædvanlige størrelsesorden $\div 1$ til en størrelsesorden flere gange større. Det er første gang man på Smithsonian har været ude for en så markant forøgelse i klarheden af Skylab.

Lysintensitetsforøgelsen af Skylab 1 varede kun knap 1 sek., nemlig 0,94 sek., og observationstidsrummet varede fra kl. 19.17.10.00 til kl. 19.17.13.43.

Skylabs azimuth var på fotograferingstidspunktet 223 grader og højden 42 grader.

Kilde: Moonwatch Newsletter vol. XXI no. 9, 30/9-73. – Oversætter: Fl. Ahrenkiel.